

ການສຳແດງພຣະທຳຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ໝາຍເລກໜຶ່ງ

ແກ່ນແຫ່ງການສຳແດງ: ການເປີດເຜີຍຜົນຜ້າແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ຈາກຄຳອຸປະມາເຖິງຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger
2023-07-29

ສະຫະລັດອາເມລິກາຖືກລະບຸໄດ້ໂດຍສະເພາະໃນພຣະຄຳພີ.
ມີຫຼາຍຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ລະບຸໂດຍສະເພາະເຖິງສະຫະລັດອາເມລິກາໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໂລກ.
ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບສາມ ສະຫະລັດອາເມລິກາແມ່ນສັດຮ້າຍຕົວທີ່ສອງ ຫຼື ສັດຮ້າຍທີ່ສອງເຂົ້າ
ທຶນມາຈາກແຜ່ນດິນ
ແລະຫ້າມທົ່ວໂລກທັງສິ້ນບໍ່ໃຫ້ຊື້ຫຼືຂາຍ—ນອກຈາກວ່າເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີເຄື່ອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນສັດຮ້າຍອີກໂຕໜຶ່ງຂຶ້ນມາຈາກແຜ່ນດິນໂລກ;
ແລະມັນມີເຂົ້າສອງເຂົ້າຄ້າຍກັບລູກແກະ, ແລະມັນເວົ້າດັງມັງກອນ.
ແລະມັນໃຊ້ອຳນາດທັງສິ້ນຂອງສັດຮ້າຍໂຕທຳອິດຕໍ່ໜ້າມັນ, ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນັ້ນນະມັດສະການສັດຮ້າຍໂຕທຳອິດ,
ຜູ້ທີ່ບາດແຜແຫ່ງຄວາມຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ.
ແລະມັນໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ຈົນເຖິງກະທັ້ງມັນເຮັດໃຫ້ໄຟລົງມາຈາກຟ້າສະຫວັນສູ່ແຜ່ນດິນໂລກຕໍ່ໜ້າມະນຸດ,
ແລະມັນຫຼອກລວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກດ້ວຍບັນດາໝາຍສຳຄັນເຫຼົ່ານັ້ນ
ຊຶ່ງມັນໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ເຮັດຕໍ່ໜ້າສັດຮ້າຍ;
ໂດຍກ່າວແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກໃຫ້ສ້າງຮູບຈຳລອງໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍໂຕນັ້ນ,
ຊຶ່ງໄດ້ຮັບບາດແຜດ້ວຍດາບ ແລະຍັງມີຊີວິດຢູ່.
ແລະມັນມີອຳນາດຈະໃຫ້ລົມຫາຍໃຈແກ່ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ,
ເພື່ອວ່າຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນຈະທົ່ງເວົ້າໄດ້,
ແລະເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ທີ່ຍອມນະມັດສະການຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍຖືກຂ້າເສຍ. ແລະມັນເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນ,
ທັງຜູ້ຍອມແລະຜູ້ທີ່ຍອມ, ທັງຄົນຮັ່ງມີແລະຄົນຍາກຈົນ, ທັງຄົນເສລີແລະຂ້າທາດ,
ໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍໄວ້ຫົວຂອງຕົນ ຫຼື ຫຼີກຫຼ່າງຜາກຂອງຕົນ: ແລະເພື່ອວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະສາມາດຊື້ຫຼືຂາຍໄດ້
ນອກຈາກຜູ້ທີ່ມີເຄື່ອງໝາຍນັ້ນ, ຫຼືຊື່ຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ, ຫຼືໂລກຈຳນວນແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ.

ນີ້ແມ່ນແຜ່ນດິນບັນຍາ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈນັບຈຳນວນຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນ;
ເພາະວ່າມັນເປັນຈຳນວນຂອງມະນຸດຄົນໜຶ່ງ; ແລະຈຳນວນຂອງມັນແມ່ນ ຫົກຮ້ອຍຫົກສິບຫົກ.
ພຣະນິມົດ 13:11-18.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້

ມີລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຫຼັກເຈັດປະການທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນທີ່ມີສອງເຂົ້າ.
ມັນໃຊ້ອຳນາດຂອງສັດຮ້າຍທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ; ມັນເຮັດໃຫ້ທຸກຄົນໃນໂລກນະມັດສະການສັດຮ້າຍທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ;
ມັນກະທຳການອັດສະຈັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ມະນຸດທັງປວງເຫັນ; ມັນຫຼອກລວງຊາວໂລກທັງສິ້ນ ແລະ
ສ້າງໃຫ້ໂລກສ້າງຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍທີ່ຢູ່ກ່ອນມັນ; ມັນປະທານລົມຫາຍໃຈແກ່ຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ແລະ
ຮູບນັ້ນກໍເວົ້າໄດ້; ມັນບັງຄັບໂລກທັງສິ້ນໃຫ້ນະມັດສະການຮູບຈຳລອງຂອງສັດຮ້າຍ ໂດຍມີທາດເຖິງຕາຍ; ແລະ
ມັນບັງຄັບໂລກທັງສິ້ນໃຫ້ຮັບເຄື່ອງໝາຍບໍ່ວ່າທຶນຜາກ ຫຼື ທຶນີ້ ແລະ ຫ້າມການຊື້ຫຼືຂາຍແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີເຄື່ອງໝາຍ
ຫຼືຊື່ ຫຼືໂລກຈຳນວນຂອງສັດຮ້າຍ.

ວຽກງານແຫ່ງການລ້ວງທຶນຮ້ອຍຜູ້ທີ່ຂຶ້ນມາ “ຈາກແຜ່ນດິນໂລກ” ໃນຂໍ້ທີ່ສືບເອັດໄດ້ກະທຳນັ້ນ
ມີຄວາມຫຼອກລວງແລະມີອຳນາດຢ່າງຍິ່ງ ຈົນມັນ “ຫຼອກລວງບັນດາຜູ້ທີ່ອາໄສຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນໂລກ.”
ໂລກທັງໝົດຈະຖືກສະຫະລັດອາເມລິກາຫຼອກລວງ. ນັ້ນຄື
ຍົກເວັ້ນແຕ່ຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ—ໂລກທັງໝົດຈະຖືກຫຼອກລວງໃຫ້ຍ້ອມຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງປະລະປັກ.
ເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ນຳການຫຼອກລວງທົ່ວໂລກນີ້ໄດ້ເລີ່ມດຳເນີນໄປແລ້ວ.

ມີເລື່ອງລາວຈາກພຣະຄຳພີທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ຮູ້ຈັກ ແມ່ນແມ່ນຈະຮູ້ພຽງແຕ່ໃນລະດັບຜິວເຜີນກໍຕາມ.
ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບການປະທະກັນລະຫວ່າງ ໂມເຊ ແລະ ຟາໂຣ, ດານເຮອນ ແລະ ເນບູກາດເນດຊາ
ຫຼື ພຣະເຢຊູ ແລະ ປົວດ. ຜູ້ຄົນຮູ້ຈັກເລື່ອງລາວໃນພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ດ້ວຍລະດັບຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນ,
ແຕ່ບໍ່ຈຳເປັນວ່າຈະຕະຫຼົກວ່າ ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ລະບຸກະສັດແລະອານາຈັກໄວ້ໂດຍກົງ
ແລະຢ່າງຈົງແຈ້ງຫຼາຍ. ສິ່ງນີ້ເປັນຄວາມຈິງຢ່າງແນ່ນອນໃນກະລະນີຂອງ ໂມເຊ, ດານເຮອນ ແລະ ພຣະຄຣິດ.
ອີຢິບ, ບາບີລອນ ແລະ ໂຮມ ລ້ວນແຕ່ຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງຈົງແຈ້ງໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີລ້ວງໜ້າກ່ອນປະຫວັດສາດທີ່ພວກມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບອານາຈັກຂອງຕົນສຳເລັດຜົນ. ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປ່ຽນແປງເລີຍ.

ເພາະວ່າເຮົາຄືພຣະຢາເວ ເຮົາບໍ່ປ່ຽນແປງ; ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າ ລູກຫຼານຂອງຢາໂອບ ຈຶ່ງບໍ່ຖືກທຳລາຍ.
ມາລາຄີ 3:6.

ພຣະເຢຊູຄຣິດຍັງຄົງເປັນພຣະອົງດຽວກັນ ໃນວານນີ້ ແລະ ໃນວັນນີ້ ແລະ ຕະຫຼອດໄປ. ເຮັບເຮີ 13:8.

ຄວາມຈິງທີ່ວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງປ່ຽນແປງເລີຍ ເຮັດໃຫ້ເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ເຫດຜົນອັນງ່າຍດາຍບາງປະການໃນການພິຈາລະນາຂອງເຮົາເກືອບເຖິງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນທີ່ມີສອງເຂົ້າໃນ Revelation ບົດ 13. ເນື່ອງຈາກເຮົາຮູ້ວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງຄຳພະຍາກອນໄວ້ຢ່າງກົງໄປກົງມາ ໂດຍລະບຸອານາຈັກຂອງອີຢິບ ບາບີລອນ ແລະ ໂຮມ
ໃນຂະນະທີ່ແຕ່ລະອານາຈັກໄດ້ມີປະຕິສຳພັນກັບ ແລະຂົ່ມເຫັງຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
ເຮົາຈຶ່ງສາມາດສ້າງຂໍ້ເທັດຈິງບາງປະການເກືອບເຖິງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນ Revelation ບົດ 13.
ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ເຊັ່ນດຽວກັບອີຢິບ ບາບີລອນ ແລະ ໂຮມ ຈະຖືກລະບຸໄວ້ຢ່າງກົງໄປກົງມາໃນຄຳພະຍາກອນພຣະ
ຄຳພີລ້ວງໜ້າກ່ອນປະຫວັດສາດທີ່ຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບຊາດນັ້ນຈະສຳເລັດຜົນ. ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ
ເຮົາສາມາດສະຖາປະນາຂໍ້ເທັດຈິງໃດໄດ້ໂດຍອີງໃສ່ກົດພຣະຄຳພີອື່ນໆ ແຕ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຂໍ້ໜຶ່ງ.
ກົດນັ້ນລະບຸວ່າ ຄວາມຈິງຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນໂດຍອາໄສຄຳພະຍານສອງບາກ.

ໃຫ້ປະທານຊີວິດຜູ້ທີ່ສົມຄວນແກ່ຄວາມຕາຍໂດຍຄຳພະຍານຂອງພະຍານສອງຄົນ ຫຼືສາມຄົນ;
ແຕ່ຈະບໍ່ໃຫ້ປະທານຊີວິດລາວໂດຍຄຳພະຍານຂອງພະຍານຄົນດຽວ. ພຣະບັນຍັດສອງ 17:6

ພະຍານຄົນດຽວຈະບໍ່ລຸກຂຶ້ນກ່າວໂທດຕໍ່ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງເນື່ອງຈາກຄວາມອະທຳໂດຍ ຫຼືຄວາມບາບໃດໆ
ໃນບັນດາຄວາມບາບທີ່ເຂົາໄດ້ກະທຳ; ແຕ່ເລື່ອງນັ້ນຈະຕົງໜັ້ນຂຶ້ນໄດ້ກັບຕົນເອງອີກຄັ້ງຂອງພະຍານສອງຄົນ
ຫຼືຄັ້ງຂອງພະຍານສາມຄົນ. ພຣະບັນຍັດສອງ 19:15

ນີ້ແມ່ນຄັ້ງທີສາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະມາຫາພວກທ່ານ.
ທຸກຄຳເວົ້າຈະຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໂດຍບາກຂອງພະຍານສອງຫຼືສາມຄົນ. 2 ໂກຣິນໂທ 13:1

ຢ່າຮັບຄຳກ່າວຫາຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງອາວຸໂສ ນອກຈາກພະຍານສອງຄົນຫຼືສາມຄົນ. 1 ຕີມໂທ 5:19

ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ເຖິງຄວາມພິນາດຂອງອີຢິບໃນສະໄໝບູຮານ
ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງຈັດການກັບຟາໂຣຜູ້ກະບົດຂອງອີຢິບ. ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ພະຍາກອນໄວ້ເຖິງການຜຸ
ດຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງບາບີລອນໃນສະໄໝບູຮານ
ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຊົງຈັດການກັບກະສັດຜູ້ກະບົດຂອງບາບີລອນ. ຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີໄດ້ພະຍາກອນເຖິງ
ການຜຸດຂຶ້ນແລະການລົ້ມສະລາຍຂອງອານາຈັກໂຮມນອກສາສະໜາ
ແລະໄດ້ຊີ້ບອກແລະຈັດການກັບຕົວແທນຜູ້ເສຍອິດທິພົນຂອງໂຮມ.

ຄວາມສະໝັກສະເໝີແຫ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ບໍ່ຄອບປຸງແບ່ງ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ອານາຈັກທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ທີ່ຖືກກ່າວເຖິງໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ—ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບສາມ—ຈະຕ້ອງຖືກຊີ້ບອກໂດຍຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີຢ່າງແນ່ນອນ.

ເມື່ອຄຳພະຍາກອນກ່ຽວກັບສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບສາມ ສຳເລັດຄວາມແລ້ວ, ຄຣິດຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຢູ່ໃນການເຜີຍໃຫ້ກັບຜູ້ນຳທາງການເມືອງແລະທາງສາສະໜາຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກພາບປະກອບໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນໂດຍໂມເຊ, ດານເໂອນ ແລະ ພຣະຄຣິດ.

ບົດບາດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດໃນຕອນບາຍຂອງໂລກ

ເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ເມື່ອພວກເຮົາຂະຫຍາຍຂໍ້ມູນຕາມພຣະຄຳພີທີ່ບົດບາດຂອງສະຫະລັດໃນຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະໃຊ້ຫຼັກການທຳມະດາໃນພຣະຄຳພີເື່ອງ,

ເພາະພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງການຄຳນິຍາມຈາກມະນຸດ.

ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຮັບກົດລະບຽບພິທີກຳ, ກົດລະບຽບດ້ານສຸຂະພາບ, ກົດສັນທຳສືບສານ, ກົດລະບຽບສຳລັບການກະສິກຳ ແລະອື່ນໆ ອີກຫຼາຍ. ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະອົງແຫ່ງລະບຽບ.

ຈົ່ງໃຫ້ທຸກສິ່ງກະທຳດ້ວຍຄວາມສົມຄວນ ແລະ ດ້ວຍລະບຽບ. 1 ໂກຣິນໂທ 14:40

ບັນທຶກໃນພຣະຄຳພີໄດ້ໃຫ້ພະຍານໃດໆທີ່ຊີ້ວ່າ

ບຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນໂດຍພຽງແຕ່ເຟີ້ເສຍຕົວກົດເກນທຳພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໄວ້.

ຜູ້ໃດຈະຄາດຫວັງໄດ້ວ່າຕົນຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ ຖ້າເຂົາເຟີ້ເສຍກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນ ຊົງໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ໃນ ແລະ ໂດຍພຣະຄຳພີ ເພື່ອຈຸດປະສົງແຫ່ງການສຶກສາຄຳພະຍາກອນ?

ຈົ່ງມາບັດນີ້ ແລະໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຕັດສິນຮ່ວມກັນ ພຣະຢາເວກກ່າວວ່າ:

ເຖິງແມ່ນວ່າບາບຂອງພວກເຈົ້າຈະແດງດັ່ງສີຊາເລັດ ມັນຈະຂາດດັ່ງຫຼົ້ມ;

ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະແດງດັ່ງສີຄຣົມຊັນ ມັນຈະເປັນດັ່ງຂົນແກະ. ອີຊາຍາ 1:18.

ເມື່ອເຮົານຳໃຊ້ກົດເກນຕາມພຣະຄຳພີ ເຮົາຈະປ່ອຍໃຫ້ພຣະຄຳພີເປັນຜູ້ສະຖາປະນາແລະຍືນຍັນວ່າ

ກົດເກນເຫຼົ່ານັ້ນແທ້ຈິງຫຼືບໍ່. ເຊັ່ນດຽວກັບກົດເກນອັນຫຼາກຫຼາຍທັງປວງຂອງພຣະເຈົ້າ

ຍ່ອມມີຂອງປອມອັນເປັນການລຽນແບບຂອງຊາຕານຢູ່ສະເໝີ. ດັ່ງນັ້ນ

ເມື່ອນຳກົດເກນໜຶ່ງມາໃຊ້ເພື່ອສະຖາປະນາຄວາມຈິງໃດໜຶ່ງ

ຈົ່ງເປັນຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ທັງຄວາມຈິງທີ່ຖືກຊີ້ບອກນັ້ນ ແລະກົດເກນທີ່ນຳມາໃຊ້ ຄວນຖືກທົດສອບ.

ທ່ານທີ່ຮັກ, ຢ່າໄດ້ເຊື່ອທຸກໆວິນຍານ, ແຕ່ຈົ່ງທົດລອງບັນດາວິນຍານວ່າເປັນມາຈາກພຣະເຈົ້າຫຼືບໍ່;

ເພາະວ່າຜູ້ພະຍາກອນປອມຫຼາຍຄົນໄດ້ອອກໄປໃນໂລກແລ້ວ. 1 ໂຍຮັນ 4:1.

ຈຸດປະສົງອີກປະການໜຶ່ງ,

ນອກເໜືອຈາກການລະບຸບົດບາດທາງຄຳພະຍາກອນຂອງສະຫະລັດອາເມຣິກາໃນການສຶກສານີ້,

ແມ່ນເພື່ອລະບຸຂ່າວສານລັບຈາກພຣະທຳພຣະນິມົດທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຊ່ອນໄວ້ຈົນເຖິງຄົນຮຸ່ນນີ້ໂດຍສະເພາະ.

ສົງລຶກລັບທັງຫຼາຍເປັນຂອງພຣະເຢຊູອາພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ;

ແຕ່ສົງທັງຫຼາຍທີ່ຖືກເປີດເຜີຍນັ້ນເປັນຂອງພວກເຮົາແລະຂອງລູກຫຼານຂອງພວກເຮົາເປັນນິດ,

ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຖ້ອຍຄຳທັງໝົດແຫ່ງພຣະບັນຍັດນີ້. ພຣະບັນຍັດສອງ 29:29.

ຄວາມລັບຝ່າຍຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກເປີດເຜີຍນັ້ນ

ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມລັບນັ້ນສາມາດຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ.

ມະນຸດຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງໄດ້ກັບຕົວເມື່ອພຣະບັນຍັດນັ້ນຖືກຂຽນໄວ້ເທິງຫົວໃຈຂອງເຂົາ.

ຄວາມລັບທຶກຳລັງຖືກແກະຕາໃນພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກຳລັງຂຽນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນສ່ວນເລກພາຍໃນແລະໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຄວາມລັບທຶກເປີດໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເມື່ອແລະຖ້າພວກເຂົາຍອມຮັບໂດຍຄວາມເຊື່ອກ່ຽວກັບປະໝາພັນທະສັນຍາໃໝ່.

ຈົ່ງເບິ່ງແມ່ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, ວັນເວລາກຳລັງມາເຖິງ
ເມື່ອເຮົາຈະກະທຳພັນທະສັນຍາໃໝ່ກັບວົງວານອິສຣາເອນ ແລະກັບວົງວານຢູດາ: ບ່າຍເອີນພັນທະສັນຍາທີ່
ເຮົາໄດ້ກະທຳກັບບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາໃນວັນທີ່ເຮົາໄດ້ຈັບມືເຂົາເພື່ອນຳເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນອີຢິບ;
ພັນທະສັນຍາຂອງເຮົານັ້ນ ເຂົາໄດ້ລະເມີດເສຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາເປັນດັງສາມັດເກ໋ເຂົາ,
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ: ແຕ່ນີ້ແຫຼະຈະເປັນພັນທະສັນຍາທີ່ເຮົາຈະກະທຳກັບວົງວານອິສຣາເອນ;
ຫຼັງຈາກວັນເວລາເຫຼົ່ານັ້ນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ,
ເຮົາຈະໃສ່ພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາໄວ້ໃນສ່ວນເລກພາຍໃນຂອງເຂົາ ແລະຈະຂຽນມັນໄວ້ເທິງຈິດໃຈຂອງເຂົາ;
ແລະເຮົາຈະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຂົາ ແລະເຂົາຈະເປັນປະຊາຊົນຂອງເຮົາ. Jeremiah 31:31-33.

“ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,
ພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດ
ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພົ້ນຟູຂຶ້ນໃໝ່.” Review and Herald, February 26, 1914.

ພຣະນິມິດ 1:1-3 ຂ່າວສານຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍ:

ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ
ເພື່ອສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງບັງເກີດຂຶ້ນໃນໂງ່ນ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄປ ແລະສຳແດງໝາຍສຳຄັນນັ້ນແກ່ໂຢຮັນ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ: ຜູ້ຊົງໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເຖິງສິ່ງທັງປວງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ. ຜູ້ໃດອ່ານ
ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ກໍເປັນສຸກ:
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:1-3

ສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ບົດທີໜຶ່ງ ຊີ້ບອກວ່າ “ພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ”
ແມ່ນຂ່າວສານສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດ. ມັນເປັນຂ່າວສານຢ່າງແຈ້ງເຈນ, ເພາະວ່າ
“ພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ” ໄດ້ຖືກປະທານແກ່ພຣະອົງຈາກພຣະບິດາໃນສະຫວັນ
ເພື່ອສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ “ຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ.”

ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ພິຈາລະນາວ່າ “ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຊົງຈັດວາງສິ່ງຕ່າງໆໄວ້ເຊັ່ນນັ້ນ
ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ” ແລະອີກທັງ “ໃນເຫດການຕ່າງໆທີ່ຖືກພັນລະນາ.”

“ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຊົງຈັດແຕ່ງສິ່ງທັງປວງໄວ້ຢ່າງນັ້ນ ທັງໃນການປະທານຄຳພະຍາກອນ
ແລະໃນເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ ເພື່ອສອນວ່າ ຕົວແທນມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກກັນອອກຈາກສາຍຕາ
ຖືກຊ່ອນໄວ້ໃນພຣະຄຣິດ ແລະວ່າ ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງສະຫວັນ
ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ຈະຕ້ອງຖືກຍົກຍ້ອງ. ຈົ່ງອ່ານພຣະທຳດານເຢອນ. ຈົ່ງທົບທວນຂຶ້ນມາເປັນຂັ້ນ
ເຖິງປະຫວັດຂອງອານາຈັກທັງຫຼາຍທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນນັ້ນ.” Testimonies to Ministers, 112.

“ເຫດການທີ່ຖືກພັນລະນາ” ແລະຍັງລວມທັງ “ການປະທານຄຳພະຍາກອນ”
ໃນສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມິດບົດທີໜຶ່ງ
ໄດ້ສະແດງຢ່າງຈຳເພາະເຈາະຈົງເຖິງຂະບວນການເປັນລຳດັບຂຶ້ນຕອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງສາກັບມະນຸດແນວໃດ,
ແລະຍັງລະບຸອີກວ່າ ຂ່າວສານທີ່ຖືກສ້າງນັ້ນເອີ້ນວ່າ “ພຣະນິມິດແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ.”

ພຣະເຢຊູຄຣິດຈົງໄດ້ກະທຳສອງປະການກັບຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ.
ພຣະອົງຊົງສົ່ງຂໍ້ຄວາມນັ້ນຜ່ານທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ແລະພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງສະແດງນ້ອຍຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນໂດຍທາງທູດສະຫວັນອົງນັ້ນດ້ວຍ.
ຈາກນັ້ນທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງໄດ້ນຳຂໍ້ຄວາມນັ້ນໄປເຖິງຜູ້ພະຍາກອນໂຍຮັນ ຜູ້ໄດ້ບັນທຶກມັນໄວ້
ແລະໄດ້ສົ່ງໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕະຈັກເພື່ອພວກເຮົາແລະທ່ານ. ສາມຂໍ້ທຳອິດໄດ້ຖືກ "ຈັດຮູບໄວ້" ໂດຍ
"ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຶກ" ເພື່ອເນັ້ນຢ່າງແຈ້ງຊັດເຈນ "ຂໍ້ຄວາມ" ແລະ "ຂະບວນການແຫ່ງການສື່ສານ"
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການນຳສົ່ງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ.

ພຣະຄຳທັງສາມຂໍ້ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ນີ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານສຸດທ້າຍແກ່ມະນຸດຊາດ,
ແຕ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂ່າວສານສຸດທ້າຍເທົ່ານັ້ນ—ທີ່ສຳຄັນຍັງກວ່ານັ້ນ,
ພຣະຄຳທັງສາມຂໍ້ນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານ "ຄຳເຕືອນ" ສຸດທ້າຍແກ່ໂລກໜ່ວຍນີ້. ລັກສະນະທີ່ເປັນ
"ຄຳເຕືອນ" ຂອງຂ່າວສານນີ້ຖືກລະບຸໄວ້ເລີຍມີການກ່າວເຖິງຄົນຈຳພວກໜຶ່ງວ່າເປັນ "ຜູ້ມີພິພິດ
ເພາະໄດ້ອ່ານ, ໄດ້ຍິນ ແລະໄດ້ຖືກຮັກສາ "ສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ." ມີຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ອ່ານ ຫຼືບໍ່ຍິນ
ຄຳເຕືອນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ເປັນ "ພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ". ເປັນໄປໄດ້ໄລຍະທີ່ພວກເຮົາຈະເປັນຜູ້ມີພິພິດ.
ເຫັນໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຖ້າມີຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ເປັນຜູ້ມີພິພິດເພາະອ່ານ, ຍິນ ແລະຖືກຮັກສາສົ່ງເຫຼົ້ານັ້ນ,
ກ່ອນມີຄົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ເປັນຜູ້ມີພິພິດ. ຄົນໜຶ່ງຈະອ່ານ, ຈະຍິນ
ແລະຈະຖືກຮັກສາຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຫຼືບໍ່? ຖ້າເປັນແລ້ວນັ້ນ ລາວຈະເປັນຜູ້ມີພິພິດ;
ຖ້າບໍ່ເປັນ ລາວຈະຖືກສາບ.

"ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ: 'ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ'—ມີບາງຄົນທີ່ຈະບໍ່ອ່ານ;
ພຣະພອນນັ້ນບໍ່ໄດ້ສຳລັບເຂົາ. 'ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງ'—ຍັງມີບາງຄົນເໝືອນກັນ
ຜູ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງສົ່ງໃຈກ່ຽວກັບຄຳພະຍາກອນ; ພຣະພອນນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄົນຈຳພວກນີ້. 'ແລະຮັກ
ສາສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ'—ຫຼາຍຄົນປະຕິເສດທີ່ຈະໃສ່ໃຈຄຳເຕືອນແລະຄຳຊົມເຊີຍໃນພຣະນິມົດ;
ບັນດາຜູ້ທີ່ເຢາະເຢຍື້ອຫົວຂໍ້ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ແລະເຢາະເຢຍື້ອບັນດາສັນຍາລັກທີ່ໄດ້ຖືກປະທານຢ່າງສົ່ງຢ່າງມາໄວ້ທັນທີ,
ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມປະຕິຮູບຊີວິດຂອງຕົນ
ແລະຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພຣະພອນ." The Great
Controversy, 341.

ຄຳສະແດງວ່າ "ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ" ໃນຂໍ້ທີ່ສາມ ຊີ້ບອກວ່າ ມັນເປັນເວລາຈຳເພາະໜຶ່ງ
ເມື່ອຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດ. "ເວລານັ້ນ"—(ເວລາຈຳເພາະໜຶ່ງ) "ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ."
ເວລາຈຳເພາະໜຶ່ງກຳລັງຈະມາເຖິງ, ເພາະມັນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ, ແລະປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
(ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໂຍຮັນ) ເຂົ້າໃຈຂ່າວສານນັ້ນກ່ອນທີ່ "ເວລາ" ນັ້ນຈະມາເຖິງ.
ໂຍຮັນໄດ້ຂຽນພຣະທຳພຣະນິມົດປະມານຊ່ວງທ້າຍຂອງສັດຕະວັດທີໜຶ່ງ, ແຕ່ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ຊີ້ບອກວ່າ
ຈະມີຈຸດໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດ ຫຼັງຈາກປີ 100 ໄປອີກດົນນານ, ເມື່ອຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍຈະຖືກປະກາດ.
ເມື່ອ "ເວລານັ້ນ" "ໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ," ຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກເຖິງ "ສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງບັງເກີດຂຶ້ນໃນໄວໆນີ້"
ຈະຖືກເປີດເຜີຍແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ໃນຊຸດບົດຄວາມນີ້ພຣະຄຳພີແລະ ຂໍ້ຂຽນຂອງ Ellen White
ຈະຖືກນຳໃຊ້ເປັນອຳນາດອ້າງອີງເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄຳອະທິບາຍຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ພວກເຮົາອ້າງເຖິງ.
ພວກເຮົາຈະອ້າງອີງເຖິງກົດເກນແຫ່ງການຕີຄວາມຄຳພະຍາກອນທີ່ William Miller ໄດ້ຮວບຮວມໄວ້
ແລະເຖິງກົດເກນທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ໃນບົດຮວບຮວມທີ່ມີຊື່ວ່າ Prophetic Keys.
ພວກເຮົາຈະນຳໃຊ້ການສຶກສາຄຳພະຍາກອນທີ່ເອີ້ນວ່າ Habakkuk's Tables ດ້ວຍ.

ພວກເຮົາບໍ່ມຸ່ງໝາຍທີ່ຈະກ່າວເຖິງທຸກໆພື້ນທີ່ພວກເຮົານຳໃຊ້. ເພື່ອຄວາມຫຍໍ້
ພວກເຮົາຈະພຽງແຕ່ອ້າງອີງເຖິງການລວບລວມ Prophetic Keys
ສຳລັບຜູ້ໃດທີ່ຖະໜາຈະອ່ານຫຼັກຖານຂອງກົດນຳນຳຢ່າງລະອຽດຍິ່ງຂຶ້ນ. ສ່ວນຊຸດ Habakkuk's Tables ນັ້ນ
ພວກເຮົາມຸ່ງໝາຍຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນບາງການນຳສະເໜີທີ່ເນື້ອຫາບາງປະເດັນ
ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ໂດຍຫຍໍ້ໄດ້ຖືກນຳໄປພິຈາລະນາຢ່າງເລິກເຊິ່ງກວ່າ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາດຳເນີນການສຶກສາພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ
ພວກເຮົາຂໍສົ່ງເສີມການຕອບສະໜອງຈາກສາທາລະນະ,
ແຕ່ພວກເຮົາຈະຕອບສະໜອງພຽງແຕ່ຂໍຄວາມທີ່ມີສ່ວນຊ່ວຍຕໍ່ການສຶກສາທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ເທົ່ານັ້ນ.
ຂອບເຂດຂອງການສົນທະນາຂອງພວກເຮົາຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຊຸດການນຳສະເໜີໃນບົດຈຸບັນ,
ຫຼັກການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາໃຊ້, ແລະຂໍ້ມູນທີ່ພົບໃນຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ.

ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ
ເພື່ອສຳແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງເຫດການທັງຫລາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ລຳ;
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຫ້ທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງນຳມາສຳແດງແກ່ໂຍຮັນ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ:
ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຖິງຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຄືທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ. ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້
ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນຢູ່ໃກ້ແລ້ວ. ພຣະນິມິດ 1:1-3.

ຄຳພາສາກຣິກທີ່ແປວ່າ "ສະແດງໃຫ້ຮູ້" ມີຄວາມໝາຍວ່າ "ຊີ້ບອກ".
ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານນັ້ນໂດຍທາງທູດສະຫວັນ "ຂອງພຣະອົງ"
ແລະພຣະອົງໄດ້ສະແດງມັນໃຫ້ຮູ້ໂດຍທາງທູດສະຫວັນ "ຂອງພຣະອົງ". ທູດສະຫວັນ "ຂອງພຣະອົງ" ຄື
ກາເບຣຽນ.

"ຖ້ອຍຄຳຂອງທູດສະຫວັນທີ່ວ່າ, 'ຂ້ານ້ອຍແມ່ນກາບຣີເອນ, ຜູ້ທີ່ຢືນຢູ່ໃນພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ,'
ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານດຳລົງຕຳແໜ່ງອັນສູງສົ່ງແຫ່ງກຽດຕິຍົດໃນລາຊສານັກແຫ່ງສະຫວັນ.
ເມື່ອທ່ານມາພ້ອມຂ່າວສານເຖິງດານີເອນ, ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ຢືນຢູ່ດ້ວຍຂ້ານ້ອຍໃນການເຫຼົ້ານີ້'
ນອກຈາກມີຄຳເອນ [ພຣະຄຣິດ] ເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານ.' ດານີເອນ 10:21. ກ່ຽວກັບກາບຣີເອນ
ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນພຣະນິມິດວ່າ 'ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ທູດຂອງພຣະອົງມາສຳແດງໃຫ້ແກ່ຢອນ
ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.' ພຣະນິມິດ 1:1." The Desire of Ages, 99.

ທູດສະຫວັນກາບຣີເອນຖືກສົ່ງມາພ້ອມກັບຂ່າວສານ ແລະ
ທູດສະຫວັນກາບຣີເອນກໍເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານນັ້ນດ້ວຍ.
ເມື່ອມະນຸດຊາດມາເຖິງຈຸດໜຶ່ງໃນປະຫວັດສາດ ເມື່ອ "ເວລາໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ"
ສຳລັບການປະກາດຂ່າວຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍ, ຂ່າວສານສຸດທ້າຍນັ້ນກໍຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ.
ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ "ຂ່າວສານ" ຫຼາຍເທື່ອຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນ ແລະ ແນ່ນອນ ຄຳພາສາກຣິກທີ່ແປວ່າ
"ທູດສະຫວັນ" ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ ໝາຍເຖິງຜູ້ນຳຂ່າວສານ.

ການສຳແດງຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າທຸກຢ່າງທີ່ໄດ້ມາເຖິງໃນປະຫວັດສາດ
ແນ່ນອນວ່າເປັນການສຳແດງເຖິງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ແຕ່ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 1
ແມ່ນຄຳເຕືອນຂັ້ນສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດ ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະອັນຈຳເພາະໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າເປັນ "ເວລາ" ໜຶ່ງ. ຍັງມີຂໍ້ຄວາມອີກຕອນໜຶ່ງໃນພຣະນິມິດ ທີ່ໂຍຮັນໄດ້ກ່າວອ້າງວ່າ
"ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ". ຂໍ້ຄວາມອີກຕອນນັ້ນໃຫ້ພະຍານທີ່ສອງ
ເພື່ອທົດສອບຂໍ້ອ້າງເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຂໍ້ 1 ຫາ 3.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ເປັນຄວາມສັດຊື່ແລະ ເປັນຄວາມຈິງ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນບໍລິສຸດ ໄດ້ຊົງສົ່ງທູດຂອງພຣະອົງມາ ເພື່ອສະແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້. ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາມາໂດຍໄວ; ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືນີ້."

ແລະຂ້ານ້ອຍໂຢຮັນໄດ້ເຫັນສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແລະໄດ້ຍິນມັນ. ແລະເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນແລະເຫັນແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍກໍໄດ້ກັມລົງເພື່ອນະມັດສະການຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ໄດ້ສະແດງສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຂ້ານ້ອຍ.

ແລ້ວທ່ານນັ້ນໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, "ຢ່າເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ; ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບທ່ານ ແລະກັບພວກພັນຶ່ງຂອງທ່ານຄືພວກຜູ້ພະຍາກອນ ແລະກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງບົມນີ້; ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ."

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ໃສ່ໂຄກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໃສ່ໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ລົງສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລົງສຸດຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ 22:6–11.

ໃນຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ

ພວກເຮົາພົບເຫັນຫົວຂັດງວກັນກັບໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ.

ຂະບວນການສື່ສານແລະຂ່າວສານໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງອີກຄັ້ງ ເມື່ອ "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ"

"ໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງມາ

ເພື່ອສະແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຖິງສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້."

ແລະທັນທີທີ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້ຖືກສະແດງຂ່າວສານທີ່ຊັບອກເຖິງ "ສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້"

ພຣະຄຣິດກໍຊົງປະກາດວ່າ ພຣະອົງກຳລັງສະເດັດມາໂດຍໄວ.

ນີ້ຄືຂ່າວສານທີ່ນຳໜ້າການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ ແລະດັ່ງນັ້ນ

ມັນຈຶ່ງເປັນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ—ເປັນຂ່າວສານດຽວກັນນັ້ນເອງທີ່ຖືກນຳສະເໜີໄວ້ວ່າເປັນ

"ພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ" ໃນຂໍ້ທີ່ໜຶ່ງຂອງບົດທີ່ໜຶ່ງ.

ພຣະພອນທີ່ໄດ້ມີຄຳສັນຍາໄວ້ໃນສາມຂໍ້ທີ່ອົດຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ ຖືກກ່າວຊ້ຳອີກດ້ວຍຄຳຖ້ອຍທີ່ວ່າ

"ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືເຫຼົ່ານີ້."

ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້

ພວກເຮົາພົບເຫັນການຂະຫຍາຍຄວາມແຫ່ງຂະບວນການສື່ສານທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນບົດທີ່ໜຶ່ງ;

ເພາະພວກເຮົາເຫັນວ່າ ຫຼັງຈາກການບຣເຢອນໄດ້ນຳຂ່າວສານມາສົ່ງໃຫ້ແກ່ໂຢຮັນແລ້ວ

ໂຢຮັນກໍຖືກຖວມທົວດ້ວຍຂ່າວສານນັ້ນຈົນເຂົາພະຍາຍາມນະມັດສະການການບຣເຢອນ;

ແລ້ວການບຣເຢອນຈຶ່ງໃຊ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຜິດຂອງໂຢຮັນນັ້ນ ເພື່ອຊີ້ແຈງວ່າ ບັນດາທູດສະຫວັນໃນສະຫວັນ,

ຜູ້ພະຍາກອນໃນໂລກ, ແລະຄົນທັງປວງທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຂ່າວສານນັ້ນ ລ້ວນແຕ່ເປັນ "ຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ"

ຜູ້ຊົງຄວນນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງ ບໍ່ແມ່ນສົ່ງຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້ກຳລັງບັນຍາຍເຖິງເຫດການແລະຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ໃນບົດທີ່ໜຶ່ງ. ພວກມັນກຳລັງກ່າວຊ້ຳຖ້ອຍຄຳອັນສັດຊື່ແລະເປັນຄວາມຈິງ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າເຫັນວ່າ ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ຳ.

ຂ່າວສານນີ້ຖືກຈັດວາງອີກຄັ້ງໃນບໍລິບົດຂອງຂະບວນການສື່ສານລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ.

ໃນບົດທີ່ຊາວສອງ ພວກເຮົາພົບເຫັນການເພີ່ມອີກວ່າ ຂ່າວສານນີ້ແມ່ນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເພາະວ່າ

"ເວລາ" ທີ່"ຢູ່ໃກ້ແລ້ວ" ນັ້ນ

ຖືກກຳນົດໄວ້ວ່າເກີດຂຶ້ນໃນທັນທີກ່ອນທີ່ໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະປິດລົງ,

ເພາະວ່າຄຳປະກາດທີ່ວ່າ “ຜູ້ໃດບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດໃສ່ໂຄກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໃສ່ໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດບໍ່ລົງສູດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລົງສູດຕໍ່ໄປ,” ເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການປົດລົງຂອງໂອກາດແຫ່ງການທົດລອງ, ແລະເປັນການໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງຕ່ຳລາກສິນສຸດລົງດ້ວຍການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

“‘ໃນເວລານັ້ນ ມີຄົນເອນ ເຈົ້ານາຍຜູ້ຍິງໃຫຍ່ ຜູ້ຊຶ້ງຍິນຢູ່ເພື່ອລູກຫລານແຫ່ງຊົນຊາດຂອງທ່ານ ຈະລຸກຂຶ້ນ; ແລະຈະມີເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກ ຢ່າງທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາແຕ່ມີປະຊາຊາດຈົນເຖິງເວລານັ້ນ; ແລະໃນເວລານັ້ນ ຊົນຊາດຂອງທ່ານຈະໄດ້ຮັບການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຄືທຸກຄົນທີ່ພົບວ່າມີຊີວິດຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ.’
ດານເອນ 12:1.”

“ເມື່ອຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມສິ້ນສຸດລົງ, ພຣະກະລຸນາຈະບໍ່ອ້ອນວອນແທນບັນດາຊາວໂລກຜູ້ມີຄວາມຜິດອີກຕໍ່ໄປ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳເລັດວຽກງານຂອງພວກເຂົາແລ້ວ. ພວກເຂົາໄດ້ຮັບ ‘ຜົນຊ້າຍ,’ ‘ການຊົງໃຫ້ສິດຊື່ຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,’ ແລະພວກເຂົາກໍຖືກຕຽມພ້ອມສຳລັບຊີວິດໃໝ່ແຫ່ງການທົດລອງທີ່ຍິ່ງຕໍ່ໜ້າພວກເຂົາ. ບັນດາທູດສະຫວັນກໍລົງຮົບເຮັດໄປມາໃນສະຫວັນ. ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງທີ່ກັບມາຈາກໂລກປະກາດວ່າວຽກຂອງຕົນສຳເລັດແລ້ວ; ການທົດສອບສຸດທ້າຍໄດ້ມາເຖິງໂລກແລ້ວ, ແລະທຸກຄົນທີ່ໄດ້ພິສູດຕົນວ່າຈົບຮັກພັກດີຕໍ່ບັນຍັດອັນສັກສິດໄດ້ຮັບ ‘ຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່’ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເຢຊູກໍຢຸດການທູນຂໍຂອງພຣະອົງໃນສະຖານນະມັດສະການເບື້ອງເທິງ. ພຣະອົງຊພຣະຫັດຂຶ້ນ ແລະກ່າວດ້ວຍພຣະສຸລະສຽງອັນດັງວ່າ, ‘ສຳເລັດແລ້ວ,’ ແລະບັນດາໝູ່ທູດສະຫວັນທັງບວງກ່ວາງມົງກຸດຂອງຕົນລົງ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງປະກາດຖອຍຄຳອັນເຄັ່ງຂັງນັ້ນວ່າ: ‘ຜູ້ໃດທີ່ອະທຳ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນອະທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ໃສ່ໂຄກ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໃສ່ໂຄກຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ລົງສູດ ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ລົງສູດຕໍ່ໄປ.’ ພຣະນິມົດ 22:11. ທຸກກໍລະນີໄດ້ຖືກຕັດສິນແລ້ວ ສຳລັບຊີວິດຫຼັງຄວາມຕາຍ.” The Great Controversy, 613.

ໃນຕອນຕົ້ນຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ ແລະໃນຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳພຣະນິມົດ ໄດ້ນຳສະເໜີເລື່ອງດຽວກັນ. ການນຳສອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນມາປະກອບກັນ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ “ພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ” ແມ່ນຂ່າວສານເຕືອນຄັງສຸດທ້າຍແກ່ມະນຸດກ່ອນການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ. ຂ່າວສານນີ້ຖືກສະແດງໂດຍນັ້ນຍະເປັນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ ຜູ້ມາເຖິງກ່ອນເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາຈະປົດລົງ. ຂ່າວສານນີ້ແບ່ງມະນຸດອອກເປັນສອງຈຳພວກ ຕາມວ່າເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນອ່ານ, ຟັງ ແລະຮັກສາຂ່າວສານທີ່ຖືກເປີດຜະນຶກເມື່ອ “ເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ,”—ຄືກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາຈະປົດລົງ.

“ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃກ້ວາລະສຸດທ້າຍຂອງປະຫວັດສາດໂລກນີ້, ຄຳພະຍາກອນທັງຫຼາຍທີ່ກ່ຽວກັບຍຸກສຸດທ້າຍຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເຮົາສຶກສາເປັນພິເສດ. ພຣະທຳເຫຼົ່ານີ້ສຸດທ້າຍຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຈິງທີ່ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ. ຊາດຕ່າງໆໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງຄົນເປັນອັນຫຼາຍຕາບອດ, ຈົນພວກເຂົາພິຈາລະນາຈະຍຶດເອົາຂໍ້ອ້າງໃດໆ ເພື່ອຈະປະຕິຊາທຳພຣະນິມົດເປັນສິ່ງທີ່ຕົນສຶກສາ.”

“ພຣະທຳພຣະນິມົດ ໃນຄວາມກ່ຽວພັນກັບພຣະທຳດານເອນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສຶກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ໃຫ້ຄູ່ອາຈານທຸກຄົນທີ່ຍົກເຖິງພຣະເຈົ້າ ພິຈາລະນາວ່າຈະເຂົ້າໃຈ

ແລະນຳສະເໜີຂ້າວປະເສດໃຫ້ແຈ້ງຊັດທະສຸດໄດ້ແນວໃດ ຊົງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລັອດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ສະເດັດ
ມາດ້ວຍພຣະອົງເອງເພື່ອສຳແດງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄືໃຢຮັນ,—‘ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ
ຊົງພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອສຳແດງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເຫັນ
ເຖິງສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນບໍ່ຊ້ານ.’ ບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດທຳຖອຍໃຈໃນການສຶກສາພຣະທຳພຣະນິມົດ
ເນື່ອງຈາກສັນຍາລັກອັນດູເໝືອນລັກລັບຂອງມັນ. ‘ຖ້າຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຂາດສະຕິບັນຍາ
ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນທູນຂໍຈາກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ປະທານໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງຢ່າງເອື້ອເພື່ອ ແລະບໍ່ຊົງຕິດງຸນ.’
‘ຄວາມສຸກມີແກ່ຜູ້ທີ່ອ່ານ ແລະແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້
ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ; ເພາະເວລາໃກ້ຈະມາແລ້ວ.’
ພວກເຮົາຈະຕ້ອງປະກາດແກ່ໂລກເຖິງຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະອັນເຄັ່ງຂັ້ມ
ທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນພຣະທຳພຣະນິມົດ. ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງເຂົ້າໄປຢູ່ໃນແບບແຜນ
ແລະຫຼັກການແຫ່ງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ. ຄວນມີການສຶກສາພຣະທຳນີ້ຢ່າງໃກ້ຊິດ
ແລະພາກພຽນຫຼາຍຂຶ້ນ ມີການນຳສະເໜີຄວາມຈິງທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນຢ່າງຈິງຈັງຫຼາຍຂຶ້ນ
ຄວາມຈິງອັນກ່ຽວເນື່ອງກັບທຸກຄົນທີ່ກຳລັງມີຊີວິດຢູ່ໃນວາລະສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງຕຽມພ້ອມເພື່ອພົບພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ
ຄວນເຮັດໃຫ້ພຣະທຳນີ້ເປັນຫົວຂໍ້ແຫ່ງການສຶກສາ ແລະການອະທິຖານຢ່າງຈິງຈັງ. ພຣະທຳນີ້ເປັນຕາມຄວາມ
ໝາຍຂອງຊື່ຂອງມັນຢ່າງແທ້ຈິງ,—ເປັນການສຳແດງເຖິງເຫດການອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ
ຊົງຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດໂລກນີ້. ໂຢຮັນ
ເນື່ອງຈາກຄວາມວາງໃຈຢ່າງສັດຊື່ຂອງທ່ານໃນພຣະວິຈານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໃນຄຳພະຍາດຂອງພຣະຄຣິດ
ຈົ່ງຖືກເລື່ອນລະເທດໄປຍັງເກາະບັດໄມ. ແຕ່ການຖືກເລື່ອນລະເທດຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ແຍກທ່ານອອກຈາກພຣະຄຣິດ.
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສະເດັດມາຢັ້ງມຢາມຜູ້ຮັບໃຊ້ອັນສັດຊື່ຂອງພຣະອົງໃນຍາມທີ່ຖືກເລື່ອນລະເທດ
ແລະໄດ້ປະທານຄຳສັ່ງສອນແກ່ທ່ານກ່ຽວກັບສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະມາເຖິງໂລກ.”

“ຄຳແນະນຳນີ້ມີຄວາມສຳຄັນສູງສຸດສຳລັບພວກເຮົາ;
ເພາະວ່າພວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້. ອີກບໍ່ຊ້າພວກເຮົາຈະກ້າວ
ຂ້າສູ່ການສຳເລັດເປັນຈິງຂອງເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະແດງແກ່ໃຢຮັນວ່າຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ.
ເມື່ອຜູ້ສັ່ງຂ້າວສານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານຳສະເໜີຄວາມຈິງອັນຈິງຈັງເຫຼົ່ານີ້
ພວກເຂົາຕ້ອງຕະໜັກວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈັບຕ້ອງເລື່ອງທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບຄວາມນິ້ວດອນ,
ແລະພວກເຂົາຄວນສະແຫວງຫາບັດສະມາແຫ່ງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ກ້າວ,
ບໍ່ແມ່ນຖ້ອຍຄຳຂອງຕົນເອງ, ແຕ່ເປັນຖ້ອຍຄຳທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ.”

“ພຣະທຳພຣະນິມົດຕ້ອງຖືກເປີດເຜີຍແກ່ປະຊາຊົນ. ມີຫຼາຍຄົນໄດ້ຖືກສອນວ່າ
ພຣະທຳນີ້ເປັນພຣະທຳທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້,
ແຕ່ມັນຖືກຜະນຶກໄວ້ສຳລັບຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຄວາມຈິງແລະຄວາມສະຫວ່າງເທົ່ານັ້ນ.
ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ພຣະທຳນີ້ບັນຈຸຢູ່ ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດ
ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຈະໄດ້ມີໂອກາດຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້.
ຂ້າວສານຂອງທຸດສະຫວັນອົງທຶນາມ
ຈະຕ້ອງຖືກນຳສະເໜີໃນຖານະເປັນຄວາມຫວັງດຽວສຳລັບຄວາມພົ້ນຂອງໂລກທີ່ກຳລັງພົ້ນາດ.”

“ອັນຕະລາຍຂອງວັນສຸດທ້າຍກຳລັງມາເຖິງເຮົາ, ແລະໃນພັນທະກົດຂອງເຮົາ
ເຮົາຕ້ອງເຕືອນປະຊາຊົນເຖິງອັນຕະລາຍທີ່ເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນນັ້ນ.
ຢ່າໃຫ້ເຫດການອັນເຄັ່ງຂັ້ມທີ່ຄຳພະຍາກອນໄດ້ເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້
ຖືກປະລະໄວ້ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຕ່ຕ້ອງ. ເຮົາເປັນຜູ້ສັ່ງຂ້າວຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເຮົາບໍ່ມີເວລາທີ່ຈະເສຍໄປ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ປາຖະໜາຈະເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັບພຣະອົງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ
ຈະສຳແດງຄວາມສົນໃຈຢ່າງເລິກຊົງຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ພົບໃນໜັງສືເລີ່ມນີ້. ດ້ວຍບາກກາແລະດ້ວຍສຽງ ເຂົາຈະ
ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ແຈ້ງຊັດເຖິງສິ່ງອັນມະຫັດສະຈັນທັງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຈາກສະຫວັນເພື່ອເປີດ

ດເຜີຍ." Signs of the Times, July 4, 1906.

ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຮ້ອຍປີກ່ອນ, ໃນປີ 1906, ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ໃນໄວໆນີ້ "ພວກເຮົາຈະເຂົ້າສູ່ການສຳເລັດຕາມເຫດການທັງຫຼາຍທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ໂຢຮັນວ່າຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ."

ຂ່າວສານນັ້ນຍັງຄົງຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນປີ 1906. ເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ

ຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ

ກ່ອນໜ້າເຫດການທັງຫຼາຍຈະເກີດຂຶ້ນພຽງເລັກນ້ອຍ. ພວກເຮົາໄດ້ຖືກບອກວ່າ ໜັງສືພຣະນິມິດ

"ເປັນດັ່ງທີ່ຊື່ຂອງມັນບົ່ງບອກແທ້ໆ,—ເປັນການເປີດເຜີຍເຖິງເຫດການອັນສຳຄັນທີ່ສຸດທັງຫຼາຍ ຊຶ່ງຈະເກີດຂຶ້ນໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້."

ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຖືກເປີດເຜີຍຂຶ້ນ ເພື່ອວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະສາມາດໃຫ້ຄຳເຕືອນໄດ້

ເພື່ອວ່າຜູ້ທີ່ກຳລັງໄດ້ຍິນຄຳເຕືອນນັ້ນຈະ "ມີອາການຕຽມພ້ອມສຳລັບເຫດການຕ່າງໆທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ຊ້ານີ້."

ເປັນສິ່ງທີ່ຄວນສັງເກດວ່າ

(ເພາະໂຢຮັນເປັນຕົວແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນປະຫວັດສາດໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຂ່າວສານນີ້ຈະຖືກປະກາດ),

ວ່າໂຢຮັນໄດ້ລະບຸສອງປະເດັນທີ່ເຂົາຖືກຂົ່ມເຫັງເນື່ອງຈາກສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ. ເປັນ

"ເພາະຄວາມໄວ້ວາງໃຈອັນສັດຊື່ຂອງເຂົາໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳພະຍານຂອງພຣະຄຣິດ,"

ທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາ "ຖືກເນລະເທດໄປຍັງເກາະປັດໂມ." ເຂົາຖືກເນລະເທດເພາະເຂົາຍອມຮັບທັງພຣະຄຳພີ ແລະ

ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ຊຶ່ງເປັນ "ຄຳພະຍານຂອງພຣະເຢຊູ."

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມລົງທິຕິນຂອງທ່ານເພື່ອນະມັດສະການທ່ານ. ແຕ່ທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,

"ຈົ່ງລະວັງ ຢ່າເຮັດຢ່າງນັ້ນ; ເຮົາເປັນເພື່ອນຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັບເຈົ້າ,

ແລະຮ່ວມກັບພວກພັນຮົງຂອງເຈົ້າຜູ້ທີ່ມີຄຳພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ; ຈົ່ງນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ;

ເພາະວ່າຄຳພະຍານເຖິງພຣະເຢຊູ ແມ່ນຈິດວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ." ພຣະນິມິດ 19:10

ໂຢຮັນກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນໜຶ່ງໃນອາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ

ຜູ້ຊຶ້ງເຂົ້າໃຈຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະຍຶດໝັ້ນທັງພຣະຄຳພີ

ແລະພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ໃນສາມຂັ້ນຕອນຂອງບົດທົນຟຶງ ຂະບວນການສື່ສານລະຫວ່າງພຣະເຈົ້າພຣະບິດາ ແລະ

ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ໄດ້ຖືກເນັ້ນຢ່າງເດັ່ນຊັດ.

ບົດທົນຟຶງສອງໄດ້ເພີ່ມເຕີມເນື້ອເລື່ອງກ່ຽວກັບຂະບວນການສື່ສານນັ້ນ.

ຂໍ້ຄວາມສອງຕອນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ ແລະ

ເມື່ອນຳມາພິຈາລະນາຮ່ວມກັນ

ກໍສະແດງລາຍລະອຽດເຖິງບົດບາດຂອງໂຢຮັນໃນພາບປະກອບແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ທ່ານບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດເທົ່ານັ້ນ

ແຕ່ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາຜູ້ຢູ່ໃນອາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຜູ້ປະກາດສານແຫ່ງຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍ.

ພຣະອົງໄດ້ປະທານພຣະຄຳລັດ; ບັນດາຜູ້ທີ່ປະກາດຂ່າວນັ້ນມີຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເພງສັນລະເສີນ 68:11

ໂຢຮັນໄດ້ "ເຫັນ" ແລະ "ໄດ້ຍິນ" "ສິ່ງຕ່າງໆ" ທີ່ປະກອບເປັນຂ່າວສານນັ້ນ ແລະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຂຽນ

ແລະສົ່ງຂ່າວສານນັ້ນໄປຍັງບັນດາຄຣິສຕະຈັກ.

ຕັດວ່າ, ເຮົາແມ່ນອາລະພາແລະໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນແລະເປັນປາຍ: ແລະວ່າ, ສິ່ງທີ່ເຈົ້າເຫັນນັ້ນ

ຈົ່ງຂຽນລົງໃນປຶ້ມເຫຼັ້ມໜຶ່ງ, ແລະສົ່ງໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດທີ່ຢູ່ໃນອາຊີ, ໄປຍັງເອເຟໂຊ, ແລະສະເມນິາ,

ແລະເປີກາໂມ, ແລະທຶຍາທຣີ, ແລະຊາດີສ, ແລະເຟໂລດເນເຟຍ, ແລະລາວໂອດິເຊຍ. ພຣະນິມິດ 1:19.

ສົງທຶລາວ "ໄດ້ຍິນ" ແລະ "ໄດ້ເຫັນ" ນັ້ນ

ລາວໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ຂຽນລົງແລະສົ່ງໄປຫາຄຣິດຈັກທັງເຈັດໃນແຂວງອາເລຍນອ້ຍ, ແຕ່ເມື່ອເຖິງເຮືອງຄຣິດຈັກແຕ່ລະແຫ່ງ ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກຂໍ້ວາມແກໂຍຮັນໂດຍກົງ, ເພາະວ່າຂໍ້ວາມທຸກສະບັບທີ່ສົ່ງເຖິງຄຣິດຈັກທັງເຈັດ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຖ້ອຍຄຳວ່າ "ແລະຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຈັກໃນ ...."

ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກຂໍ້ວາມເປັນລາຍບຸກຄົນແກ່ຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງບອກແກໂຍຮັນໂດຍການບອກຄຳ,

ແລະພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ຊົງບອກໃຫ້ໂຍຮັນຂຽນສົງທຶທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ, ແລະມີຄຳໝັ້ນຖືພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງບອກໂຍຮັນວ່າ "ຢ່າ" ຂຽນສົງທຶທ່ານໄດ້ຍິນ.

ແລະຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງ, ດັ່ງເມື່ອສົງໂຕຄຳລາມ: ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ຮ້ອງແລ້ວ,

ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດກໍໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງມັນອອກມາ.

ແລະເມື່ອຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງມັນອອກມາແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຈະຂຽນ:

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງໜັງຈາກສະຫວັນກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ,

ຈົ່ງຜະນຶກຂໍ້ວາມທີ່ຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ເບິ່ງອອກມານັ້ນໄວ້, ແລະຢ່າຂຽນມັນ. ພຣະນິມິດ 10:3, 4.

ໂຍຮັນໄດ້ຮັບຄຳບັນຊາໃຫ້ປິດຜະນຶກສົງທຶຜ້າຮ້ອງເຈັດປະການໄດ້ກ່າວອອກມາ,

ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນທ່ານກໍໄດ້ປິດຜະນຶກຂ່າວສານຂອງຜ້າຮ້ອງເຈັດປະການນັ້ນ,

ເໝືອນດັ່ງທີ່ດານເຮືອນໄດ້ຮັບຄຳບັນຊາໃຫ້ປິດຜະນຶກໜັງສືຂອງທ່ານໄວ້ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ.

ແຕ່ເຈົ້າ, ໂອ ດານເຮືອນ, ຈົ່ງປິດຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ໄວ້, ແລະປະທັບຕາໜັງສືນັ້ນໄວ້, ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ:

ຫຼາຍຄົນຈະແລ່ນໄປມາ, ແລະຄວາມຮູ້ຈະເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ.... ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ,

ຈົ່ງໄປຕາມທາງຂອງເຈົ້າເຖິດ, ດານເຮືອນ: ເພາະຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຖືກປິດໄວ້ ແລະປະທັບຕາໄວ້

ຈົນເຖິງເວລາສຸດທ້າຍ. ດານເຮືອນ 12:4, 9.

"ຫຼັງຈາກຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດນີ້ໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງພວກມັນແລ້ວ, ຄຳສັ່ງກໍໄດ້ມາເຖິງໂຍຮັນ

ເຊັ່ນດຽວກັບທີ່ມາເຖິງດານເຮືອນ ກ່ຽວກັບບັນຍາຍນັ້ນວ່າ:

'ຈົ່ງຜະນຶກສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ກ່າວອອກມານັ້ນໄວ້.'" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ສົງທຶພວກເຮົາກຳລັງຊື້ບອກຢູ່ ຄື ທັງໃນຕອນທ້າຍແລະຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດ

ໄດ້ລະບຸເຖິງຂ່າວສານໜັງ. ຂະບວນການໃນການສື່ສານຂ່າວສານນັ້ນກໍໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ເຊັ່ນກັນ.

ບົດບາດທີ່ໂຍຮັນມີໃນການສື່ສານຂ່າວສານນັ້ນ ໄດ້ຮັບການກ່າວເຖິງໂດຍຈົ່ງເຈາະ.

ບາງຄັ້ງທ່ານພຽງແຕ່ຂຽນສົງທຶທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ. ໃນບາງເທື່ອ ທ່ານໄດ້ຮັບການບອກຄຳຕໍ່ຄຳໃຫ້ຂຽນ,

ແລະໃນຄັ້ງໜຶ່ງ ທ່ານຖືກບອກໃຫ້ຂຽນສົງທຶທ່ານໄດ້ຍິນ. ຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ

ໄດ້ຖືກປະທານຈາກພຣະບິດາ ແກ່ພຣະເຢຊູ ແກ່ກາບຣີເຮືອນ, ແລ້ວຈົ່ງເຖິງຜູ້ພະຍາກອນໂຍຮັນ

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໜ້າທີ່ໃນການຂຽນຂ່າວສານນັ້ນແລະສົ່ງໄປຍັງບັນດາຄຣິດສະຕະຈັກ.

ຈົ່ງຂຽນສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ແລະສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດນີ້ໃນພາຍຫຼັງ.

ພຣະນິມິດ 1:19.

ອາດເປັນໄດ້ທີ່ຈະອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນໂດຍບໍ່ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຊື້ບອກຢູ່ໃນຄຳສັ່ງໃຫ້ໂຍຮັນຂຽນ.

ການຂຽນບັນທຶກ "ສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງ" ທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນ ແມ່ນການບັນທຶກປະຫວັດສາດບັດຈຸບັນ

ເພາະໃນສະໄໝຂອງໂຍຮັນ "ສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງ" ເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ມີຢູ່ແລ້ວ. ການບັນທຶກປະຫວັດສາດບັດຈຸບັນ

ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນກໍເປັນການຂຽນບັນທຶກສົງທຶທຸກຜ້າຮ້ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດພ້ອມກັນໄປດ້ວຍ

ແມ່ນຫຼັກການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.
ໂຍຮັນຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອເນັ້ນຢຳແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນຫຼັກການນັ້ນໂດຍກົງ ພ້ອມທັງຄວາມສຳຄັນຂອງມັນ
ເພາະໂດຍແທ້ແລ້ວລາວໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ຂຽນ “ສົງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຢູ່ ແລະ” ໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ
ເຈົ້າກໍຈະກຳລັງຂຽນ “ສົງທັງຫຼາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງ” ເພາະປະຫວັດສາດຊ້ຳຮອຍ.
ເທັກນິກແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ເປັນລາຍເຊັນຂອງພຣະເຢຊູ ເພາະລາຍເຊັນຄື
ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນບົດທີ່ໜຶ່ງຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດຄື ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ.
ພຣະອົງຊົງລະບຸຈຸດສຳຄັນສຸດໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ພວກເຮົາກຳລັງເລີ່ມການສຶກສາ “ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ”
ແລະໃນຂະນະນີ້ກຳລັງພິຈາລະນາສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງບົດທີ່ໜຶ່ງ. ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ມີຊື່ວ່າ
“ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ” ຖືກສືບທອດຈາກພຣະບໍດີເຈົ້າໃນສະຫວັນ ໄປຫາພຣະເຢຊູ ໄປຫາກາເບຣີເອນ
ໄປຫາໂຍຮັນ ຜູ້ທີ່ບັນທຶກຂ່າວສານນັ້ນໄວ້ໃນໜັງສືເພື່ອສົ່ງໄປຫາຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ.
ເນື່ອງຈາກວ່າຂ່າວສານນີ້ຖືກເອີ້ນຢ່າງຊັດເຈນໂດຍກົງວ່າ “ການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ”
ຈຶ່ງເປັນສົງຄຳທີ່ສຳຄັນທີ່ຈະສັງເກດວ່າ
ໃນບັນດາອົງປະກອບທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກຂຽນໄວ້ແກ່ມະນຸດຜ່ານພຣະວັດຈະນະທີ່ດິນໃຈ ອັນເປັນເຜີຍພຣະຄຣິດນັ້ນ
ລັກສະນະອັນໜຶ່ງຂອງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດໃດ ແລະພຣະອົງເປັນສົງໃດ
ໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນກົດຈະກຳຂອງໂຍຮັນໃນການບັນທຶກຂ່າວສານນັ້ນ.
ເມື່ອທ່ານໄດ້ຂຽນສົງທັງຫຼາຍທີ່ເປັນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ ທ່ານກໍຍັງໄດ້ຂຽນສົງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຍັງມາເຖິງອີກດ້ວຍ.

ຄວາມຈິງເລື່ອງການທີ່ປະຫວັດສາດຊ້ຳຮອຍນັ້ນ
ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເມື່ອໂຍຮັນຂຽນຄຳເຕືອນສຳລັບຍຸກແລະສະໄໝຂອງທ່ານ
ຊຶ່ງກໍເປັນຄຳເຕືອນສຳລັບເວລາໃນອະນາຄົດດ້ວຍ.
ເມື່ອໂຍຮັນຂຽນເຖິງຄຣິສຕະຈັກເຈດແຫ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນ
ທ່ານກໍກຳລັງຂຽນຄຳເຕືອນເຖິງຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນໃນຕອນສຸດຂອງໄລກດ້ວຍ.
ຄຸນລັກສະນະປະການນີ້ໃນພຣະອະປະນິສັຍຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກເອີ້ນວ່າ Alpha
ແລະ Omega ຫຼືຕົ້ນ ແລະ ປາຍ ຫຼືຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ. ແທ້ທັງສຸດແລ້ວ ພຣະຄຳພີໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ
ຄຸນລັກສະນະປະການນີ້ໃນພຣະອະປະນິສັຍຂອງພຣະຄຣິດ ແມ່ນສົງທຳພິສູດວ່າ
ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງດຽວເທົ່ານັ້ນ.

ໃນບົດທຳອິດຂອງພຣະນິມິດ ພວກເຮົາເຫັນພຣະເຢຊູຊົງສະແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນອັນຟາແລະໂອເມກາ.

ໃນວັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະວັນຍານ
ແລະໄດ້ຍິນສຽງອັນດັງຢູ່ຂ້າງຫຼັງເໝືອນດັງສຽງແກ, ກ່າວວ່າ, ເຮົາແມ່ນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຕົ້ນ
ແລະ ເປັນປາຍສຸດ; ແລະວ່າ, ສົງທັງເຈົ້າເຫັນນັ້ນ ຈຶ່ງຂຽນລົງໃນໜັງສື
ແລະສົ່ງໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງເຈດທຳພີໃນອາຊີ, ຄີໄກ ເອເຟໂຊ, ແລະ ສະມາຄະນາ, ແລະ ເບີກາໂມ, ແລະ
ທິອາທຣາ, ແລະ ຊາດີສ, ແລະ ຟິລາເດນເຟຍ, ແລະ ລາໂອດີເຊຍ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນໄປເພື່ອເບິ່ງສຽງທີ່ໄດ້ກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າ. ແລະເມື່ອໄດ້ຫັນໄປແລ້ວ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຄັນປະທັບຄຳເຈດອັນ; ແລະໃນທ່າມກາງຄັນປະທັບທັງເຈດນັ້ນ
ມີຜູ້ໜຶ່ງຄ້າຍຄືບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ນຸ່ງຫົ່ມເສື້ອຄຸມຍາວລົງເຖິງຕີນ, ແລະຄາດອີກດ້ວຍສາຍແອວຄຳ.
ສີສະແດງເສັ້ນຜົມຂອງພຣະອົງຂາວດັງຂົນແກະ, ຂາວດັງຫົມະ;
ແລະພຣະເນດຂອງພຣະອົງເປັນດັງແປວໄຟ; ແລະພຣະບາດຂອງພຣະອົງຄ້າຍຄືທອງສຳລິດອັນງາມ,
ດັງກັບວ່າໄດ້ຖືກເຜົາໃນເຕົາໄຟ; ແລະພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງເປັນດັງສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ.
ແລະພຣະອົງຊົງຖືກວາວເຈດດວງໄວ້ໃນພຣະຫັດເບື້ອງຂວາ;
ແລະອອກຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງມີດາບຄົມສອງຄົມ;

ແລະພຣະພັກຂອງພຣະອົງເປັນດັງດວງອາທິດທີ່ສອງແສງເມືອງໃນກຳລັງຂອງມັນ.

ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍລົມລົງແທບພຣະບາດຂອງພຣະອົງເໝືອນດັງຄົນຕາຍ.
ແລະພຣະອົງຊົງວາງພຣະຫັດຂວາຂອງພຣະອົງເທິງຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍຕັດແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ;
ເຮົາເປັນຜູ້ຕົ້ນ ແລະເປັນຜູ້ສຸດທ້າຍ. ພຣະນິມິດ 1:10-17.

ມີຄວາມຈິງຫຼາຍປະການຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈະຊີ້ໃຫ້ເຫັນພຽງວ່າ
ເມື່ອໂຢຮັນໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງພຣະຄຣິດອັນດັງດູດສຽງແກ
ແລະໄດ້ຫັນໄປເພື່ອເບິ່ງວ່າພຣະອົງຜູ້ໃດຊົງກ່າວກັບທ່ານ,
ທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດໃນຖານະມະຫາປະໂຫຍດແຫ່ງສະຫວັນ
ຢູ່ໃນສະຖານບໍລິສຸດແຫ່ງພຣະວິຫານສັກສິດຜ່າຍສະຫວັນ. ຈາກນັ້ນພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊົງສຳແດງພຣະອົງເອງວ່າເປັນ
Alpha ແລະ Omega ແລະເປັນຜູ້ຕົ້ນ ແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ. ໃນຂ່າວສານນັ້ນ
ແລະໃນການຖ່າຍທອດຂອງມັນໃນສາມຂໍ້ທຳອິດ ພວກເຮົາໄດ້ພົບແນວສາຍແຫ່ງຄວາມຈິງອັນໜຶ່ງ
ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແນວສາຍແຫ່ງຄວາມຈິງຢູ່ຕອນທ້າຍຂອງພຣະນິມິດ. ໃນຖານະ Alpha ແລະ Omega
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງສະແດງຕອນຈົບດ້ວຍຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ສົ່ງສຸດທ້າຍດ້ວຍສົ່ງທຳອິດ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງພຣະນິມິດ
ເໝືອນດັງໃນຕອນຕົ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງສຳແດງພຣະອົງອີກຄັ້ງວ່າເປັນ Alpha ແລະ Omega.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານີ້ຈະຖືກຊີ້ແລະ ຈົງແທ້; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄື
ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນບໍລິສຸດ ໄດ້ຊົງສົ່ງທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ
ມາສະແດງແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເຖິງສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນໃນໄມ້ຊ້ານີ້. ເບິ່ງແມ່,
ເຮົາມາໂດຍໄວ; ຜູ້ໃດທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນປຶ້ມນີ້ ຜູ້ນັ້ນກໍເປັນສຸກ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າ ໂຢຮັນ ໄດ້ເຫັນສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແລະໄດ້ຍິນມັນ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນແລະເຫັນແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າ
ກໍໄດ້ລົມລົງເພື່ອນະມັດສະການຢູ່ຕໍ່ໜ້າຕົນຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ໄດ້ສະແດງສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າ.
ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ຢ່າເຮັດເຊັ່ນນັ້ນເລີຍ;
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນກັບທ່ານ ແລະກັບພວກເພື່ອນຂອງທ່ານຄືບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ
ແລະກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັກສາຖ້ອຍຄຳໃນປຶ້ມນີ້. ຈົນນະມັດສະການພຣະເຈົ້າ."

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນປຶ້ມນີ້ໄວ້;
ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຂ້າມາແລ້ວ.

ຜູ້ໃດທີ່ບໍ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍ່ຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ໄລ່ໂຄກ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນໄລ່ໂຄກຕໍ່ໄປ;
ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຊອບທຳຕໍ່ໄປ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍລິສຸດ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ.

ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ, ເຮົາມາໂດຍໄວ; ແລະ ບ່າເໝາະຂອງເຮົາກໍຢູ່ກັບເຮົາ,
ເພື່ອຈະປະທານແກ່ທຸກຄົນຕາມທຸກການງານຂອງຜູ້ນັ້ນຈະເປັນ. ເຮົາເປັນອາລຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເບື້ອງຕົ້ນ
ແລະ ເບື້ອງປາຍ, ຜູ້ທຳອິດ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ. ພຣະນິມິດ 22:7-13.

ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດໄດ້ພັນລະນາຢ່າງລະມັດລະວັງວ່າ ເມື່ອໂຢຮັນບັນທຶກຂ່າວສານນັ້ນ
ຂ່າວສານນັ້ນຈະຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການທີ່ວ່າ ການເລີ່ມຕົ້ນເປັນພາບສະແດງຂອງຈຸດຈົບ.
ຂ່າວສານນີ້ເປັນຄວາມຈິງປະການທຳອິດທີ່ຖືກເປີດເຜີຍໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ
ແລະຄວາມຈິງດຽວກັນນັ້ນກໍເປັນສົ່ງສຸດທ້າຍທີ່ຖືກກ່າວໃນພຣະທຳນີ້.
ແລະໃນຄຳພະຍານທັງຕອນຕົ້ນແລະຕອນທ້າຍຂອງພຣະທຳພຣະນິມິດນັ້ນ
ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຊີ້ບອກພຣະອົງເອງວ່າເປັນອາລຟາແລະໂອເມກາ ເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ
ແລະເປັນຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ.

ສາມຂໍ້ທ້າວອິດແຫ່ງພຣະທຳພຣະນິມົດໄດ້ລະບຸຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດ.
ນີ້ແມ່ນຄຳເຕືອນທີ່ມາກ່ອນໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ ແລະການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດ.
ຂ່າວສານແຫ່ງການສຳແດງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຖືກ "ສົງມາແລະສຳແດງໂດຍໝາຍສຳຄັນ"
"ໂດຍທູດສະຫວັນຂອງພຣະອົງ."

ຂໍ້ຄຳເຕືອນອັນດຽວກັນນັ້ນ ຕໍ່ມາໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍຂອງພຣະນິມົດ
ແລະມັນຍັງຖືກນຳສະເໜີເປັນທູດສະຫວັນອົງທີສາມໃນພຣະນິມົດບົດທີ 14 ອີກດ້ວຍ.

ແລະທູດສະຫວັນອົງທີສາມໄດ້ຕິດຕາມພວກເຂົາໄປ, ຮ້ອງປະກາດດ້ວຍສຽງດັງວ່າ,
ຖ້າຜູ້ໃດນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ, ແລະຮັບເຄື່ອງໝາຍຂອງມັນໄວ້ທີ່ໜ້າຜາກຂອງຕົນ ຫຼື
ທີ່ມືຂອງຕົນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຕົມເຫຼັກແຫ່ງພຣະພໍ່ໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງຖືກຖອກລົງໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດປະສົມໃນຈອກແຫ່ງພຣະຄວາມໂກດພໍ່ໃຈຂອງພຣະອົງ;
ແລະລາວຈະຖືກທໍລະມານດ້ວຍໄຟແລະກຳມະຖັນ ຕໍ່ໜ້າບັນດາທູດສະຫວັນອັນບໍ່ລົງສຸດ
ແລະຕໍ່ໜ້າພຣະເມສານອ້ຍ;
ແລະຄວັນແຫ່ງການທໍລະມານຂອງພວກເຂົາກໍລອຍຂຶ້ນໄປຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ:
ແລະພວກທີ່ນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ, ແລະຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຮັບເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຊື່ຂອງມັນ,
ພວກເຂົາຈະບໍ່ມີການຟັກຜ່ອນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ. ພຣະນິມົດ 14:9-11.

ຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນອົງທີສາມ.
ມັນເປັນຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເພາະວ່າມັນລະບຸການທົດສອບຄັ້ງສຸດທ້າຍສຳລັບມະນຸດຊາດໂດຍກົງ.
ຍັງມີທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງທີ່ຕິດຕາມມາ ແລະຮ່ວມກັບທູດສະຫວັນອົງທີສາມ,
ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນກໍເປັນຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍເຊັ່ນດຽວກັນ.

ຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ຜູ້ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍສ່ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນແຂງກ້ວາ,
ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜູ້ຮ້າຍ,
ເປັນທີ່ຄຸມຂັງຂອງວິນຍານໃສ່ໂຄກທຸກຢ່າງ, ແລະເປັນກົງຂັງຂອງນົກທຸກຊະນິດທີ່ບໍ່ສະອາດແລະໜ້າຊັງ.
ເພາະວ່າບັນດາປະຊາຊາດໄດ້ຕົມເຫຼັກແຫ່ງຄວາມພໍໃຈດ້ວຍເນື້ອງມາຈາກການຫຼິ້ນຊຸ້ງຂອງນາງ,
ແລະບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກໄດ້ຫຼິ້ນຊຸ້ງກັບນາງ,
ແລະພວກພໍ່ຄ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກກໍໄດ້ມັງຄັງຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຝຸ່ມເຝືອຍອັນອຸດົມຂອງນາງ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງອື່ນຈາກສະຫວັນ ກ່າວວ່າ, "ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ
ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ ແລະເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ.
ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນແລ້ວ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ."
ພຣະນິມົດ 18:1-5

ຂ່າວສານທີ່ເປັນພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນບົດທີ 1, ບົດທີ 14, ບົດທີ 18 ແລະ ບົດທີ
22. ຂ່າວສານນັ້ນຖືກສະໜາຍໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ
ຜູ້ທີ່ໃນການອ້າງອີງທຳອິດແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນພຣະນິມົດ ຖືກລະບຸວ່າເປັນທູດສະຫວັນຄຳບຣິເອນ,
ແລ້ວໃນບົດທີ 14 ແລະ 18
ຂ່າວສານນັ້ນກໍຖືກນຳສະແດງໃນເຊີງສັນຍາລັກໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງທີ່ບິນຢູ່ໃນສະຫວັນ ຫຼື
ລົງມາຈາກສະຫວັນ.

ທູດສະຫວັນອົງທີລົງມາຈາກສະຫວັນໃນບົດທີສິບແປດ ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ກ່ອນແລ້ວໃນບົດທີສິບ
ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາ ແລະວາງຕົນຂ້າງໜຶ່ງໄວ້ເທິງແຜ່ນດິນ ແລະອີກຂ້າງໜຶ່ງເທິງທະເລ.
ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນມີໜັງສືມື້ວນເຫຼັ້ມໜຶ່ງ ທີ່ຍື່ນໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ກິນ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ບາກຂອງລາວຫວານ

ແຕ່ທ້ອງຂອງລາວຂົມ. ໜັງສືມີວັນທີ່ຢຳຮັກກິນນັ້ນແມ່ນຂ່າວສານໜຶ່ງ
ແລະຂ່າວສານທີ່ຖືກແທນໂດຍໜັງສືມີວັນນ້ອຍນັ້ນ
ກໍເປັນແບບຢ່າງຂອງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບແປດ ດັ່ງນັ້ນ
ມັນຈຶ່ງເປັນການເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍເຊັ່ນກັນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການບອກວ່າ ຂ່າວສານຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສົງມາ ແລະຖືກສະແດງໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງ; ແລະ
ເມື່ອພວກເຮົາພິຈາລະນາຄົນຫຼາຍໆໃກ້ຊິດເຖິງຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍທີ່ຖືກພັນລະນາໄວ້ໃນພຣະທຳພຣະ
ນິມິດ, ພວກເຮົາພົບວ່າມີຈັດຄັ້ງທູດສະຫວັນເປັນເຄື່ອງໝາຍແທນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
ໃນກໍລະນີທຳອິດ ແລະກໍລະນີສຸດທ້າຍ ທູດສະຫວັນນັ້ນຄືກາບຣີເອນ. ຕໍ່ມາໃນພຣະນິມິດບົດ 10
ພວກເຮົາເຫັນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງວົງມາ ໂດຍມີປືນນ້ອຍຢູ່ໃນມືຂອງທ່ານ. ໃນພຣະນິມິດບົດ 14
ພວກເຮົາມີທູດສະຫວັນອີກສາມອົງ ທັງໝົດລ້ວນແທນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ແລ້ວໃນພຣະນິມິດບົດ 18
ພວກເຮົາມີທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງ ຊຶ່ງແທນຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍອັນດຽວກັນນັ້ນ.
ຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍເຈັດປະການຖືກແທນໂດຍທູດສະຫວັນ. ອົງທຳອິດ ແລະອົງສຸດທ້າຍ ຄື
ທູດສະຫວັນກາບຣີເອນ; ແລະທູດສະຫວັນຫ້ອງທີຢູ່ລະຫວ່າງອົງທຳອິດກັບອົງສຸດທ້າຍນັ້ນ
ເປັນທູດສະຫວັນໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍະລັກ.

ແນ່ນອນວ່າ ແຕ່ລະໃນເຈັດຄຣິສຕະຈັກກໍມີທູດສະຫວັນຂອງຕົນເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ພວກເຂົາກຳລັງນຳສານໄປຫາຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ,
ໃນຂະນະທີ່ຂ່າວສານເຕືອນສຸດທ້າຍທີ່ພວກເຮົາໄດ້ກ່າວພິຈາລະນາຢູ່ນັ້ນ
ເປັນຂ່າວສານທີ່ມີໂລກທັງໝົດເປັນຜູ້ຮັບສານ.

ແຕ່ລະເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທັງເຈັດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ
ຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຢ່າງລະອຽດໃກ້ຊິດ ແລະປັບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ, ແຕ່ໃນຂະນະນີ້
ຂ້າພະເຈົ້າບາຖະໜາພຽງແຕ່ກຳນົດຫຼັກການພື້ນຖານຂອງ Alpha ແລະ Omega.
ຄັ້ງທຳອິດທີ່ຫົວຂໍ້ໜຶ່ງຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນການອ້າງອີງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ. ຄັ້ງທຳອິດທີ່
“ເມັດຟັນ” ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳພີແມ່ນໃນ Genesis 1:11 ບ່ອນທີ່ພວກເຮົາຖືກບອກວ່າ
ເມັດຟັນຈະເກີດຜົນ “ຕາມຊະນິດຂອງມັນ.” ການກ່າວເຖິງເມັດຟັນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ເນັ້ນຢູ່ວ່າມັນມີ DNA
ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສືບພັນຕົນເອງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງລະບຸພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນເມັດຟັນ.

ໃນມື້ດຽວກັນນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ອອກຈາກເຮືອນ ແລະໄດ້ປະທັບນັ້ງຢູ່ຊາຍທະເລ.
ແລະຟຼຸຊິນເປັນອັນຫລວງຫລາຍໂດຍພາກັນມາຊຸມນຸມຢູ່ກັບພຣະອົງ ຈົນພຣະອົງໄດ້ລົງໄປນັ້ງໃນເຮືອລ່າໜຶ່ງ;
ແລະຟຼຸຊິນທັງໝົດກໍຍືນຢູ່ທີ່ຊາຍຟັງ. ແລະພຣະອົງໄດ້ກ່າວຫລາຍສິ່ງແກ່ເຂົາທັງຫລາຍເປັນຄຳອຸປະມາວ່າ,

ຈົ່ງເບິ່ງແມ່, ມີຜູ້ຫວ່ານຄົນໜຶ່ງອອກໄປເພື່ອຫວ່ານ; ແລະເມື່ອເຂົາຫວ່ານນັ້ນ,
ເມັດຟີດບາງສ່ວນຕົກລົງຂ້າງທາງ, ແລະນັກທັງຫຼາຍໄດ້ມາກິນເສຍ: ບາງສ່ວນຕົກລົງເທິງບ່ອນຫີນ,
ບ່ອນທີ່ມີດິນບໍ່ຫຼາຍ; ແລະທັນໃດນັ້ນມັນກໍ່ງອກຂຶ້ນ, ເພາະດິນບໍ່ເລີກ: ແຕ່ເມື່ອຕາເວັນຂຶ້ນ,
ມັນກໍ່ຖືກແຜດເຜົາ; ແລະເພາະບໍ່ມີຮາກ, ມັນຈຶ່ງຫຼົ່ວແຫ້ງໄປ. ແລະບາງສ່ວນຕົກຢູ່ກາງໝາກໝາກ;
ແລະໝາກໝາກກໍ່ເຕີບຂຶ້ນ ແລະປົບຮັດມັນໄວ້: ແຕ່ບາງສ່ວນຕົກລົງໃນດິນດີ, ແລະເກີດຜົນ,
ບາງສ່ວນໄດ້ຮັບອົບເທົາ, ບາງສ່ວນໄດ້ຫົກສົບເທົາ, ບາງສ່ວນໄດ້ຮ້າມສົບເທົາ. ຜູ້ໃດມີຫຼຸສຳລັບຟັງ,
ກໍ່ໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງ.

ແລະພວກສາວົກໄດ້ເຂົ້າມາທູນພຣະອົງວ່າ, “ເຫດໃດພຣະອົງຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍເປັນຄຳອຸປະມາ?”

ພຣະອົງຈຶ່ງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫຼາຍວ່າ,
ເພາະວ່າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້ຄວາມລັບເລີກແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນ,
ແຕ່ສຳລັບພວກເຂົານັ້ນບໍ່ໄດ້ຊົງປະທານ. ເພາະຜູ້ໃດທີ່ມີ, ຈະໄດ້ຮັບເພີ່ມອີກ,

“ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ້າວເພື່ອຍຸກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າເພື່ອຍຸກຂອງຕົນເອງ, ເພາະສະນັ້ນຄຳພະຍາກອນຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງຍິ່ງມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ສຳລັບພວກເຮົາ.
‘ບັນດາເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ພວກເຂົາເປັນອາທິດຫຼາຍ:

ແລະໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອເຕືອນສະຕິພວກເຮົາ, ຜູ້ທີ່ວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກໄດ້ມາເຖິງ.' 1 Corinthians 10:11. 'ບໍ່ແມ່ນເພື່ອຕົນເອງ, ແຕ່ເພື່ອພວກເຮົາ ທີ່ພວກເຂົາໄດ້ປະຕິບັດຮັບໃຊ້ໃນສິ່ງທັງຫຼາຍ, ຊຶ່ງບັດນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດແກ່ພວກທ່ານໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກທ່ານ ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ຊົງຖືກສົ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ; ສິ່ງທັງຫຼາຍນັ້ນ ແມ່ນແມ່ນບັນດາທຸດສະຫວັນຍັງປາຖະໜາຈະເຜົາເບື້ອງ.' 1 Peter 1:12...."

"ພຣະຄຳພີໄດ້ສະສົມແລະຮວບຮວມຊຸມຊົນຂອງມັນໄວ້ສຳລັບຄົນຊົ່ວອາຍຸສຸດທ້າຍນີ້. ເຫດການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທັງປວງ ແລະການດຳເນີນອັນເຄັ່ງໆຂົນແຫ່ງປະຫວັດສາດພຣະຄຳພີດົມ ໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຂຶ້ນມາແລ້ວ ແລະກຳລັງເກີດຊ້ຳອີກໃນຄຣິສຕະຈັກໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້." Selected Messages, book 3, 338, 339.

ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ໄດ້ສະເໜີພະຍານສາມປະການ (ໂປໂລ, ເບໂຕ ແລະ Ellen White) ເພື່ອເປັນພະຍານຍືນຍັນຄວາມຈິງວ່າ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງໝົດກຳລັງກ່າວເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຊຶ່ງເປັນເວລາດຽວກັນທີ່ຄວາມລັບໃນພຣະທຳພຣະນິມົດຖືກເປີດຜະນຶກອອກ. ດັ່ງນັ້ນ ໃນມັດທາຍບົດທີສິບສາມ ເມື່ອພຣະເຢຊູຕົວເອງ, "ຕາຂອງພວກທ່ານເປັນສຸກ ເພາະພວກມັນເຫັນ; ແລະຫຼືຂອງພວກທ່ານກໍເປັນສຸກ ເພາະພວກມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກຄວາມຈິງແກ່ພວກທ່ານວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນແລະຄົນຊອບທຳເປັນອັນຫຼາຍ ໄດ້ປາຖະໜາທີ່ຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະທີ່ຈະໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ຍິນ," ພຣະອົງກຳລັງຊົງສະແດງພຣະພອນດຽວກັນນັ້ນທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ໃນສາມຂໍ້ທຳອິດຂອງພຣະນິມົດບົດທີຫົກ.

ຜູ້ໃດທີ່ອ່ານ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້ ແລະຮັກສາສິ່ງທັງປວງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ກໍເປັນສຸກ; ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ພຣະນິມົດ 1:3.

ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງນຳສະເໜີຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່ານ ແລ້ວບັນດາສາວົກກຳລັງຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າມາສົນທະນາກັບພຣະອົງເກືອບກັບຄຳອຸປະມານັ້ນ. ແຕ່ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກນຳເຂົ້າສູ່ປະຕິສຳພັນກັບພຣະເຢຊູ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ສຳລັບພວກເຂົາ ແລະສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນສຳລັບພວກເຮົາວ່າ, "ຜູ້ໃດມີຫຼັກສຳລັບຟັງ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຟັງ."

ພຣະເຢຊູຊົງປະທານຄຳອຸປະມານີ້ ແລະຊົງສະໜູນດ້ວຍຄຳເຕືອນແກ່ຜູ້ທີ່ຈະຟັງ. ຈາກນັ້ນ ພວກສາວົກຈຶ່ງຖືກນຳເຂົ້າສູ່ການສົນທະນາ ທີ່ໃນນັ້ນພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເຖິງຢ່າງນ້ອຍສາມແນວຄຶດທີ່ສຳຄັນ. ພຣະອົງຊົງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ຟັງສອງຈຳພວກ, ແລະໃນການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ ພຣະອົງຊົງອ້າງເຖິງຂໍ້ຄວາມຕອນໜຶ່ງຈາກພຣະທຳເອຊາຍາ ເພື່ອເປັນພະຍານທີ່ສອງກ່ຽວກັບຜູ້ຟັງສອງຈຳພວກ (ເພາະຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ທັງໝົດນີ້ຖືກຈັດວາງໄວ້ໃນບໍລິບົດຂອງຜູ້ທີ່ຈະຟັງ). ແນວຄຶດທີ່ສາມທີ່ພຣະອົງຊົງນຳສະເໜີ ນອກເໜືອຈາກຜູ້ຟັງສອງຈຳພວກ ແລະພຣະທຳເອຊາຍາໃນຖານະເປັນພະຍານທີ່ສອງ ຄືຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແມ້ດຸພັນ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າເປັນແມ້ດຸພັນ ຈຶ່ງເປັນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງຖືກຟັງໂດຍບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນພຣະນິມົດບົດທີຫົກນີ້. ໃນສາມຂໍ້ທຳອິດນັ້ນມີຜູ້ຟັງສອງຝ່າຍ ເຫມືອນດັ່ງທີ່ໃນມັດທາຍບົດທີສິບສາມມີຜູ້ຟັງສອງຈຳພວກ. ມັດທາຍບົດທີສິບສາມພຽງແຕ່ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈບາງປະການ ກ່ຽວກັບວິທີອັນຫຼາກຫຼາຍທີ່ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດຈະຟັງ ເລືອກທີ່ຈະບໍ່ຟັງ. ແລະພະຍານຂອງເອຊາຍາກໍເພີ່ມເຕີມຕໍ່ຂ່າວສານທີ່ເຮົາຈະຕ້ອງຟັງຍິ່ງຂຶ້ນອີກ.

ໃນບົດທີ່ກະສັດອຸດຊຸຢາສົນພະຊົນ ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະທັບເທິງບັນລັງ ສູງສົ່ງ ແລະຖືກຍົກຂຶ້ນໄວ້ ແລະຊາຍສະໄບຂອງພຣະອົງເຕັມພຣະວິຫານ. ເບື້ອງເທິງພຣະອົງມີເຊຣາຟິມຍືນຍູ້; ແຕ່ລະຕົນມີຫົກປີກ; ດ້ວຍສອງປີກກໍປົກຫນ້າຂອງຕົນ, ດ້ວຍສອງປີກກໍປົກຕົນຂອງຕົນ, ແລະດ້ວຍສອງປີກກໍບິນ. ແລະຕົນໜຶ່ງຮ້ອງເຖິງອີກຕົນໜຶ່ງວ່າ, "ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ, ບໍລິສຸດ

ຄືພຣະຢາເວແຫ່ງພົນໂຍທາ: ແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຕັ້ງໄປດ້ວຍພຣະສີຣີຂອງພຣະອົງ." ແລະວົງກົບປະຕູກໍ່ສັນໂຫວເພາະສຽງຂອງຜູ້ທຶຣ້ອງນັ້ນ ແລະພຣະນິເວດກໍ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍຄວັນ.

ແລ້ວຂ້ານອ້ອມກ່າວວ່າ, "ວິບັດແກ່ຂ້ານອ້ອມ! ເພາະວ່າຂ້ານອ້ອມພົນາດແລ້ວ; ເພາະຂ້ານອ້ອມເປັນຄົນປາກບໍ່ສະອາດ, ແລະຂ້ານອ້ອມອາໄສຢູ່ທ່າມກາງຊົນຊາດທີ່ມີປາກບໍ່ສະອາດ; ເພາະຕາຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ເຫັນກະສັດ, ພຣະເຢໂຮວາຈອມໂຍທາ."

ແລ້ວໜຶ່ງໃນພວກເຊຣາຟິມໄດ້ບິນມາຫາຂ້ານອ້ອມ ໃນມືຂອງລາວມີຖ້ານໄຟກ້ອນໜຶ່ງທີ່ລາວໄດ້ໃຊ້ຄົມຄືບມາຈາກແທ່ນບູຊາ; ແລະລາວໄດ້ແຕະມັນໃສ່ປາກຂອງຂ້ານອ້ອມ ແລະກ່າວວ່າ, ຈົ່ງເບິ່ງ, ສິ່ງນີ້ໄດ້ແຕະຮົມຜິປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແລະຄວາມອະທຳຂອງເຈົ້າກໍ່ຖືກຍົກອອກໄປ ແລະບາບຂອງເຈົ້າກໍ່ໄດ້ຮັບການຊໍ້າລະແລ້ວ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍັງໄດ້ຍິນພຣະສຽງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, "ເຮົາຈະໃຊ້ຜູ້ໃດໄປ ແລະ ຜູ້ໃດຈະໄປເພື່ອພວກເຮົາ?" ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າທຸນວ່າ, "ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນີ້; ຂໍຊົງໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າເຖິດ."

ແລະພຣະອົງຕັດວ່າ, "ຈົ່ງໄປ ແລະບອກຊົນຊາດນີ້ວ່າ, ພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນແທ້ໆ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈ; ແລະຈະໄດ້ເຫັນແທ້ໆ ແຕ່ຈະບໍ່ຢັ້ງຮູ້. ຈົ່ງເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງຊົນຊາດນີ້ອ້ອນຫນາຂຶ້ນ, ແລະເຮັດໃຫ້ຫຼູຂອງເຂົາໜັກ, ແລະປິດຕາຂອງເຂົາໄວ້; ຢ້ານວ່າເຂົາຈະເຫັນດ້ວຍຕາຂອງເຂົາ, ແລະໄດ້ຍິນດ້ວຍຫຼູຂອງເຂົາ, ແລະເຂົາໃຈດ້ວຍໃຈຂອງເຂົາ, ແລະຫັນກັບມາ, ແລະໄດ້ຮັບການຮັກສາ."

ແລ້ວຂ້ານອ້ອມທຸນວ່າ, "ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະດົນບານໃດ?" ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ, "ຈົນກວ່າບັນດາເມືອງຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ມີຜູ້ອາໄສ, ແລະບັນດາເຮືອນຈະບໍ່ມີຜູ້ຄົນ, ແລະແຜ່ນດິນຈະຮ້າງເປົ່າຢ່າງສົນເຊີງ, ແລະພຣະຢາເວຈະຊົງຂັບໄລ່ມະນຸດໃຫ້ໄປໄກ, ແລະຈະມີການຖືກປະຖົມຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ທ່າມກາງແຜ່ນດິນນັ້ນ. ແຕ່ຍັງຈະມີໜຶ່ງໃນສິບສ່ວນຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃນນັ້ນ, ແລະມັນຈະກັບຄືນມາ, ແລະຈະຖືກຜານຜົນ; ດັ່ງຕົ້ນເທວ ແລະດັ່ງຕົ້ນໂອກ ຊົງແກ່ນສານຂອງມັນຍັງຢູ່ໃນມັນ ເມື່ອມັນຫຼົງໄປ: ດັ່ງນັ້ນ ເຊື້ອສາຍອັນບໍລິສຸດຈະເປັນແກ່ນສານຂອງມັນ." ເອຊາຍາ 6:1-13.

ແນ່ນອນ, ຂໍຄວາມຕອນນີ້ຈາກພຣະທຳເອຊາຍາເປັນສິ່ງທີ່ນຳອັດສະຈັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຄວາມເລກີຊົງຂອງຫົວ ຂໍທາງຄຳພະຍາກອນທີ່ມັນໄດ້ກ່າວເຖິງ. ຫຼາຍຫົວຂໍໃນບັນດາຫົວຂໍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກກ່າວຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກໃນ ຕາຕະລາງຂອງຮາບາກຸກ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະພຽງແຕ່ສະຫຼຸບຈຸດຕ່າງໆຈາກຂໍຄວາມຕອນນີ້ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ການພິຈາລະນາຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບການທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້າງອົງພຣະວາຈາຂອງພຣະອົງວ່າເປັນເມັດພັນ.

ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາແລ້ວວ່າ ອີຊາຍາໃນຂໍຄວາມຕອນນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງຜູ້ພະຍາກອນ ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນຍຸກສຸດທ້າຍ. ທີ່ສຳຄັນຍັງສຳລັບປະເດັນຂອງພວກເຮົາ, ອີຊາຍາເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມບາບ ໃນຂະນະທີ່ຍັງປະຕິບັດພາລະໜ້າທີ່ຢູ່ພາຍໃນຄຣິດຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົນກວ່າອີຊາຍາຈະໄດ້ຮັບນິເວດແຫ່ງພຣະສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮູ້ຄວາມບາບຜິດຂອງຕົນເອງ. ເຂົາເປັນຊາວລາໂອດິເກຍ; ເຂົາຕາບອດ.

"ເອຊາຍາໄດ້ປະນາມບາບຂອງຜູ້ອື່ນ; ແຕ່ບັດນີ້
ລາວເຫັນຕົນເອງຖືກເປີດເຜີຍຢູ່ພາຍໃຕ້ການກ່າວໂທດດຽວກັນທີ່ລາວໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຂົາ.
ໃນການນະມັດສະການພຣະເຈົ້າຂອງລາວ ລາວໄດ້ພິຈາລະນາພິທີກຳອັນເຢັນຊາ ແລະ ປາດສະຈາກຊີວິດ.
ລາວບໍ່ໄດ້ຮູ້ສິ່ງນີ້ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຖືກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຖືກປະທານແກ່ລາວ. ບັດນີ້ ບັນຍາ ແລະ
ພອນສະຫວັນຂອງລາວເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍນິດພຽງໃດ ເມື່ອລາວໄດ້ເພິ່ງມອງຄວາມບໍລິສຸດ ແລະ
ຄວາມສົ່ງຢ່າງມສຸງສົງຂອງພຣະວິຫານ. ລາວບໍ່ສົມຄວນພຽງໃດ!
ລາວບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ການຮັບໃຊ້ອັນສັກສິດພຽງໃດ!

ທັດສະນະຂອງລາວຕໍ່ຕົນເອງອາດຈະຖືກຖ່າຍທອດອອກມາໃນພາສາຂອງອັກຄະສາວົກໂບໂລວ່າ, 'ໂອ ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນທຸກເວທະນາພຽງໃດ! ຜູ້ໃດຈະຊ່ວຍຂ້ານ້ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກກາຍແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນ?"

ແຕ່ຄວາມບັນເທົາໄດ້ຖືກສົ່ງມາເຖິງເອຊາຢາໃນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານ.
"ແລ້ວມີເຊຣາຟິມຕົນໜຶ່ງບິນມາຫາຂ້ານ້ອຍ ມີຂອງມັນຖືຖ່ານໄຟກ້ອນໜຶ່ງ
ຊຶ່ງມັນໄດ້ໃຊ້ຄົມຄົບອອກມາຈາກແທ່ນບູຊາ; ແລະມັນໄດ້ແຕະລົງເທິງປາກຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະກ່າວວ່າ
ນີ້ແຕ່ຊະນິດໃໝ່ໆ ສົ່ງໄດ້ແຕະຕ້ອງຮົມປາກຂອງເຈົ້າແລ້ວ; ແລະຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງເຈົ້າກໍຖືກຍົກອອກໄປ
ແລະບາບຂອງເຈົ້າກໍຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ." ເອຊາຢາ 6:6, 7.

ນິມິດທິໄດ້ປະທານແກ່ເອຊາຢາ ເປັນຕົວແທນແຫ່ງສະພາບຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ພວກເຂົາໄດ້ຮັບສິດພິເສດໃນການເຫັນໂດຍຄວາມເຊື່ອເຖິງພະລະກິດທີ່ກຳລັງດຳເນີນຢູ່ໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ.
"ແລະພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນສະຫວັນກໍໄດ້ເປີດອອກ
ແລະໃນພຣະວິຫານນັ້ນກໍປະກົດຫຼິ້ນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ."
ເມື່ອພວກເຂົາມອງເຂົ້າໄປໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນສະຖານບໍລິສຸດທິບໍລິສຸດຍິ່ງ
ແລະເຫັນພະລະກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ, ພວກເຂົາກໍຕະຫຼົກວ່າຕົນເປັນຊົນຊາດທີ່ມີຮີມ
ຜົນກັບສະອາດ,—ເປັນຊົນຊາດທີ່ມີຜົນກັບໄດ້ເວົ້າຖອຍຄຳອັນໄຮ້ສາລະມາແລ້ວຫຼາຍຄັ້ງ
ແລະຄວາມສາມາດທັງຫຼາຍຂອງພວກເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ
ແລະນຳໃຊ້ເພື່ອສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າ. ເຂົາທັງຫຼາຍຍ່ອມອາດສົນຫວັງໄດ້ເປັນຢ່າງຍິ່ງ
ເມື່ອເຂົາຊາບຄວາມອ່ອນແອ ແລະຄວາມບໍ່ສົມຄວນຂອງຕົນ ໄປປຽບທຽບກັບຄວາມບໍ່ລົງສຸດ
ແລະຄວາມນ່າຮັກແຫ່ງພຣະລັກສະນະອັນສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຖ້າພວກເຂົາ,
ເຊັ່ນດຽວກັບເອຊາຢາ, ຈະຍອມຮັບຄວາມປະທັບໃຈທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງປະສົງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນໃຈ,
ຖ້າພວກເຂົາຈະຖອມຈິດວິນຍານຂອງຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ, ກໍຍັງມີຄວາມຫວັງສຳລັບພວກເຂົາ.
ຄັນທະນູແຫ່ງພຣະສັນຍາຢູ່ເໜືອບັນລັງ, ແລະພະລະກິດທີ່ໄດ້ກະທຳແກ່ເອຊາຢານັ້ນ
ຈະຖືກກະທຳໃນພວກເຂົາດ້ວຍ.
ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕອບສະໜອງຄຳອະທິຖານທີ່ອອກມາຈາກໃຈອັນສຳນຶກຜິດແລະຖອມຕົນ.

"ຈຸດປະສົງຂອງພະລາຊະກິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແລະສັກສິດນີ້ຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄືການຮວບຮວມຜ່ອນເຂົ້າໄວ້ໃນຍິ່ງສະຫວັນ;
ເພາະວ່າແຜ່ນດິນໂລກຈະເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດທຳໃຈເມື່ອເຫັນຄວາມອະທຳທີ່ແຜ່ຫຼາຍຢູ່
ແລະໄດ້ຍິນຖອຍຄຳທີ່ອອກມາຈາກຮີມຜົນກັບອັນບໍ່ບໍ່ລົງສຸດ.
ເມື່ອອຳນາດແຫ່ງຄວາມມັດຈັດຂະບວນຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ;
ເມື່ອອຳນາດຈະລະດົມກຳລັງທັງຫມົດຂອງມັນສຳລັບການຕັ້ງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
ແລະອຳນາດຂອງມັນເບິ່ງຄືວ່າຍິ່ງໃຫຍ່ແລະເກືອບຈະທົບທົນບໍ່ໄຫວ, [ເມື່ອນັ້ນ]
ນິມິດອັນແຈ້ງແຫ່ງພຣະສິດອັນຊອບທຳ, ພຣະບັນລັງທີ່ສົ່ງແລະຖືກຍົກຂຶ້ນ,
ທີ່ຖືກໂຄ້ງຄຸມໄວ້ດ້ວຍຄັນທະນູແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ຈະນຳມາເຊິ່ງການປອບໂຍນ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ,
ແລະສັນຕິສຸກ." Review and Herald, December 22, 1896.

ນິມິດນັ້ນ "ເປັນຕົວແທນສະພາບຂອງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ."
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍແມ່ນຊາວລາໂອດີເຊຍ.

ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດສະຕະຈັກຂອງຊາວເລີດິເກຍວ່າ: ພຣະອາແມນ,
ພະຍານຜູ້ສັດຊື່ແລະແທ້ຈິງ, ຜູ້ເປັນປະຖົມແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ:
ເຮົາຮູ້ຈັກການງານຂອງເຈົ້າ ວ່າເຈົ້າບໍ່ເຢັນ ແລະບໍ່ຮ້ອນ; ເຮົາບາຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າເຢັນຫຼືຮ້ອນ. ດັ່ງນັ້ນ
ເພາະວ່າເຈົ້າອຸ່ນ ແລະບໍ່ເຢັນບໍ່ຮ້ອນ, ເຮົາຈະຄາຍເຈົ້າອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ. ເພາະວ່າເຈົ້າເວົ້າວ່າ,
ເຮົາຮັ່ງມີແລ້ວ, ມີຊີບສົມບັດເພີ່ມເພີນ, ແລະບໍ່ຂາດສົ່ງໃດເລີຍ; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນນ່າສົມເພດ,

ນ່າສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະເປືອຍກາຍ: ເຮົາແນະນຳເຈົ້າໃຫ້ຊື້ຄຳທຶກຫຼອມໃນໄຟຈາກເຮົາ ເພື່ອເຈົ້າຈະຮັ່ງມີ; ແລະເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມສີຂາວ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມ, ແລະເພື່ອຄວາມອົບອາຍແຫ່ງການເປືອຍກາຍຂອງເຈົ້າຈະບໍ່ປາກົດ; ແລະຈົງທາຕາຂອງເຈົ້າດ້ວຍຢາທາຕາ ເພື່ອເຈົ້າຈະເຫັນ.

ບັນດາຄົນທີ່ເຮົາຮັກ ເຮົາກໍຕຳນິແລະຕີສອນ; ສະນັ້ນ ຈົ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະກັບໃຈເສຍໃໝ່. ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຢືນຢູ່ທົ່ວ ແລະເຄາະຢູ່; ຖ້າຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງເຮົາ ແລະເປີດປະຕູ ເຮົາຈະເຂົ້າໄປຫາຜູ້ນັ້ນ ແລະຈະຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານກັບລາວ ແລະລາວກັບເຮົາ. ຜູ້ໃດທີ່ຊະນະ ເຮົາຈະໄຜດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນນັ່ງກັບເຮົາເທິງບັນລັງຂອງເຮົາ ເໝືອນດັ່ງທີ່ເຮົາເອງໄດ້ຊະນະ ແລະໄດ້ນັ່ງກັບພຣະບໍດີຂອງເຮົາເທິງບັນລັງຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ໃດທີ່ມີ ກ່າວຈົ່ງຟັງສົງທິພຣະວິນຍານກ່າວແກ່ຄຣິສຕະຈັກທັງຫຼາຍ. ພຣະນິມິດ 3:14–22.

“ຂໍຄວາມທີ່ມີເຖິງຄຣິສຕະຈັກແຫ່ງຊາວລາໂອດິເຊຍ ເປັນການປະກາດກ່າວໂທດຢ່າງນ່າຕົກໃຈ ແລະໃຊ້ໄດ້ກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາປັດຈຸບັນ.”

“ຈົ່ງຂຽນເຖິງທູດສະຫວັນແຫ່ງຄຣິດຕະຈັກຂອງຊາວລາໂອດິເຊຍວ່າ: ພຣະອົງຜູ້ເປັນອາແມນ, ພະຍານທີ່ສັດຊື່ ແລະ ແທ້ຈິງ, ເປັນປະຖົມແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າ, ຕັດດັງນີ້; ເຮົາຮູ້ການງານຂອງເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າບໍ່ເຢັນ ແລະ ບໍ່ຮ້ອນ: ເຮົາບາຖະໜາໃຫ້ເຈົ້າເຢັນ ຫຼືຮ້ອນ. ສະນັ້ນ ເນື່ອງຈາກເຈົ້າອຸ່ນ, ແລະ ບໍ່ເຢັນ ແລະ ບໍ່ຮ້ອນ, ເຮົາຈະຄາຍເຈົ້າອອກຈາກປາກຂອງເຮົາ. ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ເຮົາຮັ່ງມີ, ແລະ ມັ່ງຄັ້ງດ້ວຍຊັບສິນ, ແລະ ບໍ່ຕ້ອງການສົງໃດເລີຍ; ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ເຈົ້າເປັນຄົນໜ້າສົມເພດ, ໜ້າສົງສານ, ຍາກຈົນ, ຕາບອດ, ແລະ ເປືອຍກາຍ.”

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນທີ່ນີ້ຊົງສະແດງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ຂ່າວສານທີ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທັງຫຼາຍ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຊົງເອົາໃຫ້ຕົກເຕືອນປະຊາຊົນ ຕ້ອງນຳໄປປະກາດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສັນຕິພາບແລະຄວາມປອດໄພ. ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ພາກທິດສະດີທີ່ນັ້ນ ແຕ່ເປັນພາກປະຕິບັດໃນທຸກລາຍລະອຽດ.

ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຖືກພັນລະນາໃນຂ່າວສານເຖິງຊາວເລີດຕິກຍວ່າ ຢູ່ໃນສະພາບແຫ່ງຄວາມໝັ້ນໃຈຕາມເນື້ອຫານັ້ງ. ພວກເຂົາຢູ່ຢ່າງສະບາຍໃຈ ໂດຍເຊື່ອວ່າຕົນເອງຢູ່ໃນສະພາບອັນສູງສົ່ງແຫ່ງຄວາມບັນລຸຜ່າຍວິນຍານ. ‘ເພາະເຈົ້າເວົ້າວ່າ, ຂ້ານ້ອຍຮັ່ງມີ ແລະມັ່ງຄັ້ງຂັ້ນດ້ວຍຊັບສິນ ແລະບໍ່ຂັດສົນສົງໃດ; ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າເຈົ້າເປັນຄົນທຸກຍາກ ໜ້າສົມເພດ ຍາກຈົນ ຕາບອດ ແລະເປືອຍກາຍ.’”

“ຈະມີການຫຼອກລວງອັນໃດອີກທີ່ໃຫຍ່ໄປກວ່າການທີ່ຈິດໃຈຂອງມະນຸດມີຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າຕົນຖືກຕ້ອງ ໃນຂະນະທີ່ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາຜິດໝົດທຸກປະການ! ຂ່າວສານຂອງພະຍານທີ່ສັດຊື່ ພົບວ່າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າກຳລັງຕົກຢູ່ໃນການຫຼອກລວງອັນໜ້າເສົ້າ ແຕ່ຍັງຊື່ສັດຢູ່ໃນການຫຼອກລວງນັ້ນ.

ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ວ່າສະພາບຂອງຕົນເປັນທີ່ໜ້າສັງເກດໃນພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ທີ່ຖືກກ່າວເຖິງກຳລັງຍົກຍ້ອງຕົນເອງວ່າພວກເຂົາຢູ່ໃນສະພາບຜ່າຍວິນຍານອັນສູງສົ່ງ, ຂ່າວສານຂອງພະຍານທີ່ສັດຊື່ໄດ້ທຳລາຍຄວາມຮູ້ສຶກປອດໄພຂອງພວກເຂົາ ດ້ວຍການກ່າວປະນາມອັນນ່າຕົກໃຈກ່ຽວກັບສະພາບອັນແທ້ຈິງຂອງພວກເຂົາ ຄືຄວາມຕາບອດຜ່າຍວິນຍານ, ຄວາມຍາກຈົນ, ແລະຄວາມນ່າສົມເພດ. ຄຳພະຍານນັ້ນ ທີ່ເຮົາເຫັນແລະຮ້າຍແຮງຢ່າງຍິ່ງ ຈະເປັນຄວາມຜິດພາດບໍ່ໄດ້, ເພາະຜູ້ທີ່ກ່າວນັ້ນຄືພະຍານທີ່ສັດຊື່ ແລະຄຳພະຍານຂອງພຣະອົງຍ່ອມຖືກຕ້ອງ.”

“ມັນເປັນການຍາກສຳລັບຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຕົນປອດໄພໃນສົງຄົມໃດບັນລຸ, ແລະເຊື່ອວ່າຕົນມັ່ງຄັ້ງໃນຄວາມຮູ້ຜ່າຍວິນຍານ, ທີ່ຈະຮັບຂ່າວສານທີ່ປະກາດວ່າ

ພວກເຂົາກຳລັງຖືກຫລອກລວງ ແລະຂັດສົນຕໍ່ພຣະຄຸນຜ່ານຍົນຍານທຸກປະການ.
ໃຈທົບໄດ້ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສູ່ນັ້ນ 'ຫລອກລວງຍັງກວ່າສົງໃດທັງປວງ ແລະຊົວຮ້າຍຢ່າງຫາທຶສຸດບໍ່ໄດ້.'
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຫລາຍຄົນກຳລັງຍົກຍ້ອງຕົນເອງວ່າ
ພວກເຂົາເປັນຄຣິດສະຕຽນທີ່ດີ, ທັງທີ່ພວກເຂົາບໍ່ມີແມ່ນແຕ່ລຳແສງແຫ່ງຄວາມສະຫວ່າງຈາກພຣະເຢຊູ.
ພວກເຂົາບໍ່ມີປະສົບການອັນມີຊີວິດສຳລັບຕົນເອງໃນຊີວິດຜ່ານພຣະເຈົ້າ.
ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງມີການທຳງານອັນເລີກຊື່
ແລະຮອບດ້ານແຫ່ງການຖ່ອມຕົນລົງຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ
ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຈຳເປັນແທ້ຈິງຂອງຕົນ ສຳລັບຄວາມພາກພຽນຢ່າງຈິງຈັງ
ແລະອົດທົນບໍ່ຍຸ້ງ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ມາຊົງພຣະຄຸນອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງພຣະວິນຍານ." Testimonies, volume 3,
252, 253.

ເມື່ອຄົງໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກທີ່ອີຊາຢາໄດ້ກັບໃຈອອກຈາກສະພາບລາໂອດິດຊຍຂອງຕົນແລ້ວ,
ທ່ານໄດ້ອ້າງສາສະໜາທີ່ຈະນຳຂ່າວສານແຫ່ງຄຳເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍໄປສູ່ໂລກ.
ຂ້າພະເຈົ້າໃນບົດທຶກເຊື່ອມໂຍງປະຫວັດການພະຍາກອນຂອງອີຊາຢາເຂົ້າກັບປະຫວັດການພະຍາກອນຂອງ
Revelation ສົບແບບ ເມື່ອທູດສະຫວັນອົງນັ້ນລົງມາ
ແລະເຮັດໃຫ້ແຜ່ນດິນໂລກສະຫວ່າງໄລຍະພຣະສົມຂອງທ່ານ.

ແລະພາຍຫຼັງສົງເຫັນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍໄດ້ສ້ອງສະຫວ່າງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ພຣະນິມິດ 18:1

ເອຊາຢາກຳລັງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນໄລຍະເວລາທີ່ທູດສະຫວັນໃນ Revelation 18
ລົງມາ, ເພາະເມື່ອທ່ານຖືກນຳເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານສະຫວັນ ທ່ານໄດ້ຍິນເສຣາຟິມປະກາດວ່າ "ບໍ່ລົງສູ່, ບໍ່ລົງສູ່,
ບໍ່ລົງສູ່ ແມ່ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈອມໂຍທາ: ແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະສະຫງ່າຮາສີຂອງພຣະອົງ."
ເອຊາຢາ, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໂຢຮັນໃນ Revelation,
ເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ປະກາດຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍ.
ໂຢຮັນເອີ້ນປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ "ຜູ້ເຫຼືອຢູ່" ແລະເອຊາຢາເອີ້ນພວກເຂົາວ່າ "ໜຶ່ງສ່ວນສົບ," ຫຼື
ສ່ວນສົບ. ຄຳຮາກໃນພາສາເຮັບເຣີ ໝາຍຄວາມວ່າ "ຖວາຍສ່ວນສົບ."

ຄຳຖາມແຫ່ງຄຳພະຍາກອນວ່າ "ອີກດົນປານໃດ?" ທີ່ອີຊາຢາໄດ້ຖາມນັ້ນ
ໄດ້ຖືກຖາມຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ (ແລະເພື່ອຄວາມກະທັດຮັດ ຄຳຕອບຂອງຄຳຖາມ
"ອີກດົນປານໃດ?" ກໍຄື ມັນໝາຍເຖິງການມາຮອດຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດແຫ່ງຊາດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.)
ຕາມຄຳຂອງ Ellen White ໃນເວລານັ້ນ
"ການຫັນຫຼັງຈາກພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຈະຖືກຕິດຕາມດ້ວຍຄວາມພິນາດຂອງຊາດ," ແລະຕາມອີຊາຢາ
ມັນແມ່ນເວລາທີ່ "ເມືອງທັງຫຼາຍຈະຖືກທຳລາຍຈົນບໍ່ມີຜູ້ອາໄສຢູ່, ແລະເຮືອນທັງຫຼາຍຈະບາດສະຈາກມະນຸດ,
ແລະແຜ່ນດິນຈະຮ້າງເປົ່າຢ່າງສິ້ນເຊີງ, ແລະພຣະຢາເວຈະໄດ້ຊົງຍ້າຍມະນຸດໃຫ້ໄປໄກ,
ແລະຈະມີການປະຖົມອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ກາງແຜ່ນດິນ." "ການປະຖົມອັນໃຫຍ່ຫຼວງຢູ່ກາງແຜ່ນດິນ" ນັ້ນ ຄື
"ຫຼາຍຄົນ" ທີ່ຖືກຄວາລົງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຕາມ Daniel 11:41. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຄົບຖ້ວນໃນ
Isaiah ຫົກ ແລະ Matthew ສົບສາມ ທີ່ມີຕາແຕ່ບໍ່ເຫັນ ແລະມີຫູແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ, ແລະຍັງລວມເຖິງຜູ້ເຫຼົ່ານັ້ນໃນ
Revelation ສາມ ທີ່ປະຕິເສດຄຳຕັກເຕືອນຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ Laodicean.

ເຂົາຈະເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງເຮືອງນັ້ນດ້ວຍ, ແລະຫຼາຍປະເທດຈະຖືກໂຄ່ນລົ້ມ;
ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານີ້ຈະພົ້ນຈາກມືຂອງເຂົາ ຄືເອໂດມ, ໂມອາບ, ແລະຫົວໜ້າແຫ່ງບັນດາລູກຫຼານອຳໂມນ.
ດານເຮອນ 11:41

ອີຊາຍາໄດ້ຮັບນິມົດເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບໂຢຮັນໃນພຣະນິມົດ. ອີຊາຍາເປັນຕົວແທນຂອງ "ໜຶ່ງສ່ວນສົບ" ຫຼືສ່ວນສົບ ທີ່ "ກັບຄືນມາ" ແລະ "ຈະຖືກກິນ" ດັ່ງຕົນໄມ້. ຄຳພາສາເຮັບເຄີຍໄດ້ເປັນວ່າ "ຖືກກິນ" ໝາຍເຖິງການຖືກເຜົາຜານດ້ວຍໄຟ. ແຕ່ "ໜຶ່ງສ່ວນສົບ" ນັ້ນມີ "ເນື້ອແກ່ນ" ຢູ່ພາຍໃນ ຊຶ່ງໄຟບໍ່ອາດເຜົາຜານໄດ້. ສະນັ້ນ ເຫັນໄດ້ຊັດວ່າ ເກົ້າສ່ວນສົບບໍ່ມີເນື້ອແກ່ນນັ້ນຢູ່ພາຍໃນກະມັງ? ໄຟທີ່ຖືກພາບພັນວ່າກິນແລະເຜົາຜານຕົນເທຣົວ ແລະ ຕົນໂອການນັ້ນ ຄືໄຟຂອງທຸດແຫ່ງພຣະສັນຍາ ຜູ້ຊົງມາເຖິງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງຢ່າງກະທັນຫັນ ໃນພຣະທຳມາລາກີ.

ຈົ່ງເບິ່ງ, ເຮົາຈະສົ່ງທຸດຂອງເຮົາໄປ ແລະລາວຈະຕຽມທາງໄວ້ຕໍ່ໜ້າເຮົາ; ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ພົວກເຈົ້າສະແຫວງຫາ ຈະສະເດັດມາຍັງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງໃນທັນທີ, ຄືທຸດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ທີ່ພົວກເຈົ້າຊື່ນຊົມ; ຈົ່ງເບິ່ງ, ພຣະອົງຈະສະເດັດມາ, ພຣະຢາເຈດຈອມໂຍທາຕັດສະນັ້ນ.

ແຕ່ຜູ້ໃດຈະອາໄສຢູ່ໃນວັນແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ? ແລະຜູ້ໃດຈະຢືນຢູ່ໄດ້ເມື່ອພຣະອົງປະກົດ? ເພາະພຣະອົງຊົງເປັນເໝືອນໄຟຂອງຜູ້ຫລອມ, ແລະເໝືອນສະບູຂອງຄົນຊັກຟອກ: ແລະພຣະອົງຈະປະທັບນັ້ງດັ່ງຜູ້ຫລອມແລະຜູ້ຊຳລະເງິນໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ: ແລະພຣະອົງຈະຊຳລະລູກຫລານຂອງເລວໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດ, ແລະກຳຈັດມົນທົນຂອງເຂົາເໝືອນຄຳແລະເງິນ, ເພື່ອວ່າເຂົາຈະນຳຖອຍແກ່ພຣະຢາເຈດເປັນເຄື່ອງບູຊາໃນຄວາມຊອບທຳ. ແລ້ວເຄື່ອງບູຊາຂອງຢູດາແລະເຢຣູຊາເລັມຈະເປັນຫີພິພຣະໄທແກ່ພຣະຢາເຈດ, ດັ່ງໃນວັນເກົ່າກ່ອນ, ແລະດັ່ງໃນບົກອນງ. ມາລາກີ 3:1-4.

ສ່ວນທີສິບຂອງເອຊາຍາ (ຊຶ່ງເປັນສ່ວນສົບ) ກໍ່ແມ່ນ "ເຄື່ອງຖວາຍໃນຄວາມຊອບທຳ" ຂອງມາລາກີດ້ວຍ. ເຄື່ອງຖວາຍຂອງມາລາກີແມ່ນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ "ບຸດຫລານຂອງເລວ" ຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດດ້ວຍໄຟ ເພື່ອໃຫ້ເກີດເປັນ "ເຄື່ອງຖວາຍໃນຄວາມຊອບທຳ" ແລະຜູ້ທີ່ຖືກໄຟ "ເຜົາຜານ" ໃນຄຳພະຍານຂອງເອຊາຍານັ້ນ ກໍ່ແມ່ນສ່ວນທີສິບ ຫຼືສ່ວນສົບ.

ຕາມພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງນາຍຊ່າງກໍ່ສ້າງຜູ້ສະຫງວນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງຮາກຖານໄວ້ແລ້ວ ແລະຜູ້ອື່ນກໍ່ກໍ່ສ້າງຕໍ່ເທິງຮາກຖານນັ້ນ. ແຕ່ໃຫ້ທຸກຄົນຈົ່ງລະມັດລະວັງວ່າຕົນກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານນັ້ນຢ່າງໃດ. ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດວາງຮາກຖານອື່ນໄດ້ ນອກຈາກຮາກຖານທີ່ໄດ້ວາງໄວ້ແລ້ວ ຊຶ່ງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ. ບັດນີ້ ຖ້າຜູ້ໃດກໍ່ສ້າງເທິງຮາກຖານນີ້ດ້ວຍຄຳ, ເງິນ, ແກ້ວປະເສີດ, ໄມ້, ຫຍ້າແຫ້ງ, ເຟືອງ; ຜົນງານຂອງແຕ່ລະຄົນຈະຖືກເຮັດໃຫ້ປະກົດແຈ້ງ ເພາະວັນນະສຳແດງມັນ ເນື່ອງຈາກວ່າມັນຈະຖືກເຜືອໃຫ້ປະຈັກໂດຍໄຟ; ແລະໄຟນັ້ນຈະທົດສອບຜົນງານຂອງແຕ່ລະຄົນວ່າເປັນຊະນິດໃດ. 1 ໂກຣົນໂທ 3:10-13

ໃບໄລໄດ້ປະກາດໃນທົນວິວ່າ ຜົນງານຂອງທຸກຄົນຈະຖືກເປີດເຜີຍໂດຍ "ໄຟ". ໃນພຣະທຳມາລາຄີ ໄຟນັ້ນເຜົາຜານຂີ້ຕະກອນໃຫ້ສູນໄປ. ໃນພຣະທຳເອຊາຍາ ການຊຳລະໃຫ້ບໍ່ລົງສຸດຂອງ "ສ່ວນສົບ" ເກີດຂຶ້ນ "ເມື່ອ" ພວກເຂົາປະຖົມໃບຂອງຕົນ. ໃບໄມ້ເປັນສັນຍາລັກຂອງບາບທີ່ຊ້ອນເຮັນ, ການສະແດງຕົນຢ່າງຈອມປອມ ແລະ ຄວາມອວດດີໂດຍບາດສະຈາກເຫດອັນສົມຄວນ ດັ່ງທີ່ອາດາມ ແລະ ເອວາໄດ້ເປັນພະຍານ.

"ສ່ວນສົບ" ຂອງອີຊາຍາມີທາດແທ້ຢູ່ພາຍໃນພວກເຂົາ ຊຶ່ງບໍ່ອາດຖືກເຜົາຜານລາຍໄດ້, ແລະທາດແທ້ນັ້ນຄື "ເຊື້ອພັນອັນບໍ່ລົງສຸດ". ພວກເຂົາມີພຣະຄຣິດຢູ່ພາຍໃນ, ອັນເປັນຄວາມຫວັງແຫ່ງພຣະສິດ. ອີຊາຍາເອງກໍ່ເປັນ "ເຊື້ອພັນອັນບໍ່ລົງສຸດ" ແລະອີກທັງເປັນ "ສ່ວນສົບ" ທີ່ທ່ານໄດ້ລະບຸໄວ້. ທັງ "ເຊື້ອພັນອັນບໍ່ລົງສຸດ" ແລະ "ສ່ວນສົບ" ໃດກໍ່ກັບຄືນຈາກສະພາບແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ ໄປສູ່ສະພາບແຫ່ງຟີລິດານເຟຍ ໂດຍຜ່ານການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ.

ນິມົດແຫ່ງພຣະສົຣຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງເຮັດໃຫ້ເອຊາຢາຮ້ອງອອກມາວ່າ ຕົນເອງພົນາດແລ້ວ, ວ່າຕົນເປັນຄົນບໍ່ສະອາດ ແລະເປັນຄົນບາບຜູ້ຕ້ອງການການອະໄພໃຫດ, ເກີດຂຶ້ນໃນພຣະວິຫານສະຫວັນເມື່ອຕົນໄມ້ປ່ອຍໃບຂອງມັນລົງ. ຄຳວ່າ “ປ່ອຍ” ໝາຍເຖິງ “ຂັບອອກ”, ຫຼື “ຕັດໂຄ່ນ” ຕົນໄມ້. ການຖືກຂັບອອກຂອງລາໂອດີເຊຍໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ຢູ່ທຶນ. “ໜັງສືວນສົບ” ຫຼືຜູ້ເຫຼືອຢູ່ ຈະຜ່ານ “ໄຟ” ແຫ່ງການຊຳລະ ຊົງເກີດຂຶ້ນໂດຍຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງມາລາຄີ, ດັ່ງນັ້ນ ຜົນງານຜ່າຍມະນຸດຂອງເຂົາຈຶ່ງຖືກເຜົາໄໝ້ໄປຜ່າຍວົນຍານ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ເຫຼືອໄວ້ພຽງ “ແກ່ນແທ້” ທີ່ບໍ່ອາດຖືກເຜົາໄໝ້ໄປໄດ້ ຊົງກໍຄື “ເຊື້ອພັນບໍລິສຸດ”. ບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງ ຈະຖືກປ່ອຍຖິ້ມເສຍເໝືອນໃບໄມ້ແຫ້ງຕາຍ, ຫຼືຖືກຄາຍອອກຈາກພຣະໂອດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນເມັດພັນອັນບໍລິສຸດ ແລະ ເມັດພັນໜຶ່ງຍ່ອມມີຂໍ້ມູນພັນທຸກຳທີ່ຈຳເປັນທັງໝົດເພື່ອໃຫ້ເກີດເປັນພຶດຕິທັງຕົນ. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເປັນເມັດພັນ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ການກ່າວເຖິງສິ່ງໃດໜຶ່ງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ຍ່ອມບັນຈຸຂໍ້ມູນທັງໝົດທີ່ຈຳເປັນເພື່ອນຳເລື່ອງນັ້ນໄປສູ່ຄວາມຈະເລີນເຕັມບໍລິບູນໃນຜູ້ເຊື້ອ ຫາກເຂົາໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ພຣະທຳເອຊາຢາ ບົດທີ 6 ຊົງໃຫ້ເຫັນປະຊາຊົນໜຶ່ງທີ່ຈະບໍ່ “ໄດ້ຍິນ” ໃນຊ່ວງເວລາທີ່ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຍິນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກຂ່າວສານແຫ່ງການສຳແດງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງກ່າວເຖິງນັ້ນແມ່ນປະຊາຊົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້, ພວກເຂົາແມ່ນພຣະຊາຢາຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາແມ່ນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ, ພວກເຂົາຄື ອົສຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ອົດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ຫຼືອົດສະຣາເອນທຳອິດ ເປັນແບບຢ່າງຂອງອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່ ຫຼື ອົດສະຣາເອນສຸດທ້າຍ. ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຄືຄຣິສຕະຈັກເຊັບເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິສ ຜູ້ເປັນປະຊາຊົນທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກສັນ, ເປັນພຣະມະເຫສີຂອງພຣະອົງ, ເປັນປະຊາຊົນແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະອົງ—ອົດສະຣາເອນສະໄໝໃໝ່. ຄຳພະຍານແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງອີຊາຢາ ເມື່ອປະກອບເຂົ້າກັບປະຫວັດສາດຂອງພຣະຄຣິດ ກໍໃຫ້ພະຍານສອງປະການທີ່ສະຖາປະນາວ່າ ໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຂະບວນການເຊັບເວັນທ໌-ເດ ແອັດເວນຕິສ ຈະຢູ່ໃນ “ສະພາບ” ອັນສູນຫາຍ ແລະ ບໍ່ອາດໃຖ້ໃຫ້ລອດໄດ້ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຂ່າວສານເຖິງລາໂອດີເຊຍ.

ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ທີ່ບໍ່ອາດຈະຮັບຄວາມລອດໄດ້ໂດຍແທ້ຈິງ, ແຕ່ເປັນພຽງຜູ້ທີ່ບໍ່ອາດຈະຮັບຄວາມລອດໄດ້ໃນສະພາບແບບລາໂອດີເກຍຂອງພວກເຂົາ, ດັ່ງທີ່ອີຊາຢາເປັນກ່ອນປະສົບການນັ້ນຂອງທ່ານ ແລະດັ່ງທີ່ພວກຍິວເປັນໃນປະຫວັດສາດແຫ່ງພຣະຄຣິດ.

ສົ່ງໜັງໃນບັນດາສົ່ງທິຊາວລາໂອດີເຊຍຕ້ອງ “ໄດ້ຍິນ” ຄືຄຳອະນຸຍາດເລື່ອງຜູ້ຫວ່ານເມັດ. ເຂົາຕ້ອງ “ໄດ້ຍິນ” ໃນຄຳອະນຸຍາດນັ້ນວ່າ ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າເປັນ “ເມັດພັນ”, ເປັນເມັດພັນອັນບໍລິສຸດ. ເມື່ອສົ່ງນັ້ນຖືກ “ໄດ້ຍິນ” ແລ້ວ ກໍມີການວາງຮາກຖານອັນເລີນເປີດເຜີຍຂ່າວສານອັນລຶກລັບໃນພຣະນິມົດ ເພາະວ່າຂ່າວສານນັ້ນຖືກຫຸ້ມຢູ່ໃນການຕະຫຼົກຮູ້ອັນເລີກລັບວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດອັນຟາແລະໂອເມກາ, ຜູ້ຊົງເປັນເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ, ເປັນຈຸດເລີນຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດ. ການເຂົ້າໃຈຄວາມສຳພັນຂອງບັນຍາຍກັບບັນຕົ້ນ ຮວມທັງການເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະວັດຈະນະ ແລະພຣະອົງຄືເມັດພັນ.

ໃນຕອນຕົ້ນມີພຣະວາຈາ, ແລະພຣະວາຈາຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະພຣະວາຈານັ້ນເປັນພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງນັ້ນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າໃນຕອນຕົ້ນ. ສັບພະສົງໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍພຣະອົງ;

ແລະນອກຈາກພຣະອົງແລ້ວ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ. ໃນພຣະອົງມີຊີວິດ;
ແລະຊີວິດນັ້ນເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງມະນຸດທັງປວງ. ແລະຄວາມສະຫວ່າງສ່ອງຢູ່ໃນຄວາມມັດ;
ແລະຄວາມມັດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນ. ໂຢຮັນ 1:1-5.

ບັດນີ້ ພຣະສັນຍາທັງຫຼາຍໄດ້ຖືກປະທານແກ່ອັບຣາຮາມ ແລະແກ່ເຊອີສາຍຂອງທ່ານ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັດວ່າ,
“ແລະແກ່ເຊອີສາຍທັງຫຼາຍ,” ດັ່ງກ່າວເຖິງຫຼາຍຄົນ; ແຕ່ດັ່ງກ່າວເຖິງຄົນດຽວວ່າ,
“ແລະແກ່ເຊອີສາຍຂອງທ່ານ,” ຊຶ່ງຄືພຣະຄຣິດ. ຄາລາເຕຍ 3:16.

ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຈຸດສົນສຸດກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ
“ຫຼັກການແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ.” ຫຼັກການແຫ່ງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ
ການກ່າວເຖິງເລື່ອງໃດໜຶ່ງໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນນັ້ນເປັນຂໍ້ອ້າງອົງທຶສຳຄັນທີ່ສຸດ
ເພາະວ່າມັນບັນຈຸເລື່ອງລາວທັງໝົດໄວ້ ດ້ວຍເຫດທີ່ວ່າ ໃນຖານະທີ່ເປັນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ມັນເປັນເມັດພັນ. ຂໍ້ອ້າງອົງສຸດທ້າຍເປັນອັນດັບສອງໃນດ້ານຄວາມສໍາຄັນ ໃນຄວາມໝາຍທີ່ວ່າ
ຢູ່ເບື້ອງປະກອບທັງປວງຂອງເລື່ອງລາວໄດ້ຖືກຮ້ອຍຮວບເຂົ້າດ້ວຍກັນ ໂດຍບໍ່ປະໄວ້ສ່ວນໃດໃຫ້ຄ້າງຄາ.
ແຕ່ບັນດາຂໍ້ອ້າງອົງກາງກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນເພີ່ມພະລັງແລະຄວາມແຈ້ງໃຈໃຫ້ແກ່ເລື່ອງລາວ,
ແລະໃນຄວາມໝາຍນັ້ນ ສ່ວນກາງກໍ່ເປັນສິ່ງຈຳເປັນພໍ້ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຫຼື ຈຸດສົນສຸດ.

ຍັງມີອີກຫຼາຍປະເດັນທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວເຖິງໃນເລື່ອງນີ້, ແຕ່ເມື່ອກັບໄປຫາຂໍ້ພຣະຄຳໃນ ມັດທາຍ ບົດ 13
ພວກເຮົາສາມາດສັງເກດໄດ້ວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຈຳແນກຄົນສອງປະເພດຄື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ.
ພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຫັນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງວິທີທີ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ,
ແຕ່ຕໍ່ມາພຣະອົງກໍ່ຊົງປະກາດພຣະພອນແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນ.

ແຕ່ວ່າ ຕາຂອງພວກທ່ານກໍ່ເປັນສຸກ ເພາະມັນເຫັນ; ແລະ ຫຼືຂອງພວກທ່ານກໍ່ເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ຍິນ.
ເພາະເຮົາບອກພວກທ່ານຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຜູ້ທ່ານວາຍແລະຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນ
ໄດ້ບ້າຖະໜາຢາກເຫັນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະຢາກໄດ້ຍິນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ຍິນ
ແຕ່ກໍ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງຄຳອຸປະມາເລື່ອງຜູ້ຫວ່ານເຖິດ. ມັດທາຍ 13:16-18.

ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ດັ່ງນັ້ນ “ພອນ” ນີ້ຈຶ່ງເປັນພອນດຽວກັນຢ່າງແທ້ຈິງກັບ ພຣະນິມິດ 1:3:

ຜູ້ທີ່ອ່ານກໍ່ເປັນສຸກ, ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຟັງຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນີ້
ແລະຮັກສາສິ່ງທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ໃນນັ້ນ ກໍ່ເປັນສຸກ: ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.

ການອ້າງອີງຂອງພຣະເຢຊູໃນ ມັດທາຍ ບົດທີ 13 ຕໍ່ເອຊາຢາ ບົດທີ 6 ຮ່ວມກັບບົດຂຽນຂອງ Ellen White
ຍືນຍັນວ່າ ມີບາງສິ່ງທີ່ຈະຖືກເຫັນແລະໄດ້ຍິນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງໄລກ ຊຶ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງຫາທິຍະບໍ່ໄດ້
ຈົນຄົນຊອບທຳແລະຜູ້ພະຍາກອນຫຼາຍຄົນປາຖະໜາທີ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ
ເມື່ອຂ່າວສານເຕືອນຄັ້ງສຸດທ້າຍຈະຖືກເປີດຜະນຶກ ແລະເມື່ອນັ້ນຜູ້ຄົນຈະ “ເຫັນ” ແລະ “ໄດ້ຍິນ” ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ.

ໂຢຮັນໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ຜະນຶກສິ່ງທີ່ “ສຽງຟ້າຮ້ອງເຈັດປະການ” ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດທຶສົບ, ແລະໃນບົດທີ່ຊາວສອງ
ກໍ່ມີຄຳປະກາດວ່າ “ຢ່າຜະນຶກຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນໜັງສືນີ້ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຈະມາເຖິງແລ້ວ.”
ຂໍ້ຖັດໄປໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການສົ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດ.
ກ່ອນທີ່ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຈະສົ້ນສຸດລົງ ຈະມີຄຳປະກາດໃຫ້ເປີດຜະນຶກ “ສຽງຟ້າຮ້ອງເຈັດປະການ,”
ຊຶ່ງເປັນພາກຕອນດຽວໃນພຣະທຳພຣະນິມິດທີ່ຖືກຜະນຶກໄວ້ໃນເວລານັ້ນ. ກ່ຽວກັບ “ສຽງຟ້າຮ້ອງເຈັດປະການ”
ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ມັນເປັນຕົວແທນເຖິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສົ້ນສຸດຂອງ Adventism.

“ແສງສະຫວ່າງພິເສດທີ່ໄດ້ປະທານແກ່ໂຢຮັນ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກສຳແດງອອກໃນສຽງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດນັ້ນ
ເປັນການພັນລະນາເຫດການຕ່າງໆ
ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ....”

“ຫຼັງຈາກຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດນີ້ໄດ້ເບິ່ງສຽງຂອງຕົນແລ້ວ ຄໍາສັ່ງກໍໄດ້ມາເຖິງໂຢຮັນ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ມາເຖິງການເອີ້ນກ່ຽວກັບໜັງສືອ້ອມນັ້ນວ່າ: ‘ຈົ່ງປະທັບຕາສົ່ງທັງຫຼາຍທີ່ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດໄດ້ກ່າວອອກມາ.’ ສົ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກ່ຽວພັນກັບເຫດການໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ເປັນຕົວແທນເຫດການທີ່ກົດຂັ້ນໃນຊ່ວງຕົ້ນແຫ່ງອັດເວນຕີສົມ ໃນປະຫວັດຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທຳອິດແລະອົງທີສອງ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1798 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844, ແລະໃນບົດຄວາມດຽວກັນທີ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຂ້າງເທິງນັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບແຈ້ງວ່າ ຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ “ກ່ຽວຂ້ອງກັບເຫດການໃນອະນາຄົດ ຊຶ່ງຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ.” ປະຫວັດຊ່ວງຕົ້ນຂອງອັດເວນຕີສົມ ສະແດງໃຫ້ເຫັນປາຍທາງຂອງອັດເວນຕີສົມ, ເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດ ໃນຖານະທີ່ພຣະອົງເປັນ Alpha ແລະ Omega ຊົງປະທັບລາຍເຊັນຂອງພຣະອົງໄວ້ເທິງປະຫວັດທັງໝົດຂອງອັດເວນຕີສົມ, ເພາະວ່າປະຫວັດນັ້ນເປັນປະຫວັດອັນສັກສິດ ດັ່ງດຽວກັນກັບປະຫວັດຂອງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ.

ຕາມທີ່ພຣະເຢຊູກ່າວໄວ້ໃນມັດທາຍບົດທີ 13 ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນສົ່ງທຶນດາຜູ້ພະຍາກອນປາຖະໜາຢາກເຫັນ ແລະເປັນສົ່ງທຶນພວກສາວົກໄດ້ຮັບພຣະພອນເນື່ອງຈາກການຮູ້ ສາວົກເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ຜູ້ຊົງໄດ້ຮັບພຣະພອນເນື່ອງຈາກສົ່ງທຶນພວກເຂົາເຫັນແລະໄດ້ຍິນ. ສົ່ງທຶນພວກເຂົາເຫັນແລະໄດ້ຍິນນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງພຣະນິມົດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຊຶ່ງກໍຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນທັງປະຫວັດສາດຂອງຝ່າຍ Millerite ແລະປະຫວັດສາດຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

“ຂໍ້ຄວາມທັງໝົດທີ່ໄດ້ຖືກປະທານຕັ້ງແຕ່ປີ 1840–1844 ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດຢ່າງມີພະລັງໃນເວລານີ້, ເພາະວ່າມີຜູ້ຄົນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ສູນເສຍທິດທາງຂອງຕົນ. ຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນຈະຕ້ອງໄປເຖິງຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ.”

ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວວ່າ, ‘ຕາຂອງທ່ານທັງຫຼາຍເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ເຫັນ; ແລະ ຫຼືຂອງທ່ານກໍເປັນສຸກ ເພາະມັນໄດ້ຍິນ. ເພາະເຮົາບອກທ່ານທັງຫຼາຍຢ່າງແທ້ຈິງວ່າ ຜູ້ພະຍາກອນ ແລະ ຄົນຊອບທຳຫຼາຍຄົນໄດ້ປາຖະໜາຢາກເຫັນສົ່ງທຶນພວກທ່ານເຫັນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຫັນ; ແລະ ຢາກໄດ້ຍິນສົ່ງທຶນພວກທ່ານໄດ້ຍິນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຍິນ’ [Matthew 13:16, 17]. ຕາທັງຫຼາຍທີ່ໄດ້ເຫັນສົ່ງທຶນເຫັນໃນປີ 1843 ແລະ 1844 ກໍເປັນສຸກ.

“ຂໍ້ຄວາມນັ້ນໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແລ້ວ. ແລະບໍ່ຄວນມີການຊັກຊ້າໃນການປະກາດຂໍ້ຄວາມນັ້ນຊ້ຳອີກ, ເພາະວ່າໝາຍສຳຄັນແຫ່ງຍຸກສະໄໝກຳລັງສຳເລັດຄົບຖ້ວນ; ພາລະກົດໃນວາລະສຸດທ້າຍຈະຕ້ອງຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ຈະມີພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຖືກກະທຳໃນເວລາອັນສັ້ນ. ອີກບໍ່ຊ້ຳ ຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງຈະຖືກປະທານຕາມການຊົງກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຈະທະວີຂຶ້ນເປັນສຽງຮ້ອງອັນດັງກ້ອງ. ແລ້ວການເອີ້ນຈະຍືນຍົງໃນສ່ວນຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍານຂອງທ່ານ.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

ເອເລນ ໄວທ໌ ລະບຸວ່າ ປະຫວັດສາດທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຊົງວ່າເປັນປະຫວັດສາດທີ່ບໍລິເວນຜູ້ຊອບທຳປາຖະໜາຢາກເຫັນນັ້ນ ແມ່ນປະຫວັດຂອງພວກມົນເລໂລດ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1840 ຈົນເຖິງ 1844, ແລ້ວນາງກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ “ຂ່າວສານໜຶ່ງຈະຖືກປະທານໃນໄວງນີ້ຕາມການກຳນົດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຈະພອງຕົວເປັນສຽງຮ້ອງດັງ.”

“ສຽງຮ້ອງດັງ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງຄຳເຕືອນສຸດທ້າຍຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ, ແລະເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນຖືກປະທານ ມັນຈະຊຳລືນປະຫວັດສາດແຫ່ງການເລື່ອນຕົ້ນຂອງອັດເວັນຕົສົມ. ຂ່າວສານເຕືອນສຸດທ້າຍນັ້ນ ຄື “ຂ່າວສານຕ່າງໆ” ທີ່ “ຈະຕ້ອງຖືກນຳໄປຫາຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ,” ແລະ “ຂ່າວສານທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໃນຊ່ວງປີ 1840–1844 ຈະຕ້ອງຖືກທຳໃຫ້ມີພະລັງໃນເວລານີ້.”

ອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ສະແດງເຖິງຈຸດຈົບດ້ວຍຈຸດເລື່ອນຕົ້ນ. Ellen White ກ່າວວ່າ “ຂ່າວສານເຫຼົ່ານີ້ຕ້ອງຖືກປະກາດໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງປວງ,” ແລະ ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວແກໂຍຮັນວ່າ “ເຮົາເປັນອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ, ເປັນຜູ້ຕົ້ນ ແລະ ຜູ້ສຸດທ້າຍ: ແລະ ສົງທິຈຳເຫັນນັ້ນ ຈົ່ງຂຽນລົງໃນໜັງສື, ແລະ ສົງໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງເຈັດທຶຍໃນແຂວງອາຊີ, ໄປຍັງເມືອງເອເຟໂຊ, ແລະ ສະເມນີາ, ແລະ ເບີກາໂມ, ແລະ ທີອາທິຣາ, ແລະ ຊາດິສ, ແລະ ຟີລາເດນເຟຍ, ແລະ ລາໂອດິເກຍ.”

ຂ່າວສານຕ່າງໆໃນຊ່ວງປີ 1840 ຫາ 1844 ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສົງທິຈະຕ້ອງຖືກສົ່ງໄປຍັງຄຣິດຕະຈັກທັງຫຼາຍ.